

POLONIA-ITALIA

ORGAN IZBY HANDLOWEJ
POLSKO-ITALSKIEJ

ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO
POLACCO-ITALIANA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA, WIERZBOWA II, TEL. 202-15.

REDAZIONE ED AMMINISTRAZIONE:
VARSAVIA, VIA WIERZBOWA II, TEL. 202-15.

T r e ś ć:

	Str.
Perspektywy wzmoczenia współpracy gospodarczej między Polską a Italią	32
Piąta Wystawa Triennale w Medjolanie	33
Handel zagraniczny Polski	34
I. N. E.: Przemysł i handel winem w Italji	37
Rozwój gospodarczy kolonij italskich	40
KRONIKA POLSKA: Stan gospodarczy Polski	44
Przemysł i handel	45
Rolnictwo	46
Ustawodawstwo celne	47
Komunikacje	49
Wystawy i Targi	49
KRONIKA ITALSKA: Przemysł i handel	51
Wystawy i Targi	51
Turystyka	52
Ceny	53
Kredyt i finanse	55
KRONIKA KULTURALNA	55
Zapotrzebowania, oferty oraz przedstawicielstwa	56
Lista Członków Izby Handlowej Polsko - Italskiej w Warszawie	58

Sommario:

	Pag.
Possibilità d'intensa collaborazione economica tra la Polonia e l'Italia	32
La quinta Triennale di Milano	33
Il commercio estero della Polonia	34
I. N. E.: Produzione e commercio del vino in Italia	37
Lo sviluppo economico delle colonie italiane	40
NOTIZIARIO POLACCO: Lo stato economico della Polonia	44
Industria e commercio	45
Agricoltura	46
Legislazione doganale	47
Comunicazioni	49
Fiere ed esportazioni	49
NOTIZIARIO ITALIANO: Industria e commercio	51
Esposizioni e fiere	51
Turismo	52
Prezzi	53
Credito e finanze	55
RASSEGNA CULTURALE	55
Domande ed offerte di merci e rappresentanze	56
Elenco dei Soci della Camera di Commercio Polacco - Italiana a Varsavia	58

POSSIBILITÀ D'INTENSA COLLABORAZIONE ECONOMICA TRA LA POLONIA E L'ITALIA.

(PERSPEKTYWY WZMOŻENIA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ MIĘDZY POLSKĄ A ITALJĄ).

Quali devono essere principi informatori, per la sistemazione dell'attuale momento economico? Agli interrogativi seguono risposte che non trovano il terreno, su cui basare una pratica attuazione. Mentre alla „White Home“, Roosevelt ha invitato gli esperti di tutte le nazioni d'Europa, mentre il lavoro ferve a Londra, per la Conferenza economica, e da altri centri partono più o meno analoghe iniziative, osserviamo disgraziatamente che il fenomeno della crisi persiste, che la disoccupazione aumenta, che il nervosismo degli scambi accresce e s'allarga. Osserviamo inoltre che in tutti i paesi d'Europa la bilancia commerciale, malgrado i sintomi di ripresa manifestatisi, in alcuni rami del commercio, diviene sempre più striminzita. Si vincola questo, si proibisce quello, si dà un giro di vite a quel prodotto perchè quell'altro non trova adeguata contropartita, si limita, si riduce, si soffoca il commercio.

Mussolini a questo proposito, nell'inaugurare a Roma il 18° Congresso internazionale parlamentare del Commercio ha affermato quanto segue:

Il primo punto dell'ordine del giorno è quello del contingentamento e delle restrizioni dei cambi.

Adottati a scopo di difesa della propria economia e delle proprie riserve di valute, i due provvedimenti hanno avuto l'effetto di suscitare un cumulo di intralci al movimento commerciale contraendone notevolmente il volume e creando un dannoso squilibrio fra i prezzi interni e quelli esterni. L'Italia ha, in via normale, rifiutato dall'adozione di tali misure e se un qualche provvedimento restrittivo essa ha dovuto, suo malgrado, adottare, lo ha fatto nei più modesti limiti possibili soprattutto per ristabilire nei confronti di alcuni Paesi una necessaria reciprocità di trattamento.

La Polonia è una di quelle nazioni, per cui le

misure adottate a difesa del proprio commercio, sono in parte giustificate dal fatto che è un paese, dove una vera e propria economia non esisteva, e il formarsi di questa, dalle tre forme differenti in cui si trovava, sotto l'Austria, Germania, Russia, coincide col prepotente dilagare della crisi. Comunque potendo stabilire con ciò una discriminante a favore della Polonia, si ha il dovere di auspicare, per quanto riguarda i rapporti economici italo-polacchi, che l'Italia e la Polonia addivengano ancor prima delle decisioni della Conferenza economica, ad un componimento più equo e più elastico dei propri interessi. I due grandi popoli, possono fornire l'esempio d'iniziatori di una pacifica intesa economica, di un ordine di idee e di programmi salutari per tutti, mentre la politica così come l'economia della vecchia Europa, minaccia di far penare ancor per lungo tempo l'umanità, ormai esausta. Perciò serenamente e fiduciosamente diciamo che le due nazioni, dovrebbero quanto prima accordarsi per la conclusione di quelle trattative commerciali, le cui negoziazioni preliminari si sono svolte a Roma, nel dicembre del 1932 e nel febbraio del 1933 e che dovrà ridare una base stabile e consona alle esigenze dell'intercambio commerciale, evitando soprattutto che provvedimenti restrittivi all'importazione appesantiscano ed inceppino il normale andamento della macchina degli scambi. Ventilare così queste speranze, desideriamo far osservare che dal piccolo commerciante a quello all'ingrosso, dal mediatore al capitalista, finanziatore di imprese, siano italiani che polacchi costoro, hanno considerato sempre il commercio polacco-italiano, come qualche cosa di vivo, di economicamente sano, da sfruttare, da intensificare per gli splendidi risultati raggiunti nel passato e quelli da raggiungere in avvenire.

VAL.

PIĄTA WYSTAWA TRIENNALE W MEDJOLANIE.

(LA QUINTA TRIENNALE DI MILANO).

Piąta wystawa sztuki dekoracyjnej w Medjolanie otwarta w dniu 10 maja b. r. obejmuje trzydzieści pięć pawilonów rozrzuconych malowniczo w Parku Miejskim między Zamkiem, Areną a Łukiem Pokoju.

W pawilonach tych mieszczą się wszelkie wyroby sztuki dekoracyjnej i przemysłu artystycznego, jako to: meble, wyroby ceramiczne, artystyczne wyroby z metali, tkaniny, hafty, dywany, rzeźby; dekoracyjne motywy malarskie, projekty architektoniczne i mozaiki.

Ozdobę i chlubę „Triennale“ stanowi **Pałac Sztuki**, zbudowany według projektu architekta Muzio. Jest to istne arcydzieło architektury typowo nowoczesnej, łączącej w sobie najwyższe wartości estetyczne i praktyczne, wytworną skromność linii z doskonałą harmonią pierwiastków objętościowych i przestrzennych. Przedśionki i klatka schodowa posiadają charakter prawdziwie monumentalny; racjonalne urządzenie obszernej i odpowiednio oświetlonej sali wystawowej sprzyja uwydatnieniu wartości eksponatów; w sali teatralnej zwraca uwagę doskonale rozwiązanie geometryczne półkolistej linii galerii oraz wzniesienia płaszczyzny pochyłej widowni. Salę przyjęć otaczają rozległe tarasy, wychodzące na park; dalej znajdują się nowoczesnie urządzone bary; w ozdobionych kolumnadami przedśionkach szumia dyskretnie nieliczne, lecz artystycznie urządzone fontanny.

Ściany budynku ozdobione są fryzami, płasko-rzeźbami, freskami, jedwabniami i sukienniami makatami i arrasami. Projekty i wykonanie tych elementów dekoracyjnych powierzono wybitnym artystom, wśród których spotykamy nazwiska: Sironi, Salietti, Prampolini, De Chirico, Fumi, Montanari, Carrà, Martini, Soldi, Andeotti i in.

Poszczególne pokazy dają syntetyczny obraz wyników pracy, uzyskanych do dziś dnia w sztuce i w przemyśle dekoracyjnym oraz pierwsze konturowe zarysy orientacji i kierunków, jakie rozwinać ma najbliższa przyszłość w tej dziedzinie.

W 800 pawilonach, rozrzuconych na terenie wystawy, biorą udział wszystkie wybitniejsze firmy i przedsiębiorstwa italskie oraz firmy i organizacje handlowe 30 państw zagranicznych, a mianowicie: Argentyny (7 przedsiębiorstw), Austrii (4), Australji (18), Belgji (10), Brazylii (83), Kanady (42), Chin (23), Kuby (4), Danji (4), Egiptu (33), Francji (13), Niemiec (81), Japonji (8), Grecji (13), Indyj (17), Anglji (108), Islandji (5), Jugosławji (9), Norwegji (3), Holandji (7), Polski (17), Portugalji (10), Rumunji (1), Hiszpanji (55), Stanów Zjednoczonych A.P. (130), Szwecji (9), Szwajcarii (40), Turcji (34), Afryki Południowej (7), Urugwaju (2).

Wystawy specjalne w pałacu sztuki obejmują następujące działy:

1) italska sztuka stosowana (witraże, tkaniny, wyroby ceramiczne, wyroby artystyczne z metalu);

2) oryginalne obrazy, freski, rzeźby dekoracyjne;
3) italskie Szkoły Sztuk Pięknych;
4) projekty i modele artystyczne, szkice najnowszych, najśmielszych pomysłów;
5) umeblowanie;
6) Międzynarodowa Wystawa sztuki zdobniczej w zastosowaniu do środków komunikacyjnych;
7) teatr;
8) koronki i hafty;
9) poszczególne wystawy eksponatów państw zagranicznych;

10) retrospektywna wystawa dekoracyjnych wyrobów z brązu;

11) wystawa architektury nowoczesnej.

Na szczególną uwagę zasługuje **wystawa estetycznych urządzeń środków lokomocji**. Obejmuje ona liczne projekty, rysunki, plany, pomysły parowców transatlantyckich, wagonów kolejowych, aeroplanów oraz odpowiednich motywów zdobniczych.

W parku znajdują się: wspaniała Brama Zwycięstwa (Torre Littoria), wystawa projektów domów mieszkalnych i urządzeń mieszkań, pawilony: sztuki kościelnej, prasy, sztuki graficznej i fotografii artystycznej oraz międzynarodowa wystawa kwiatów i wystawa ogrodnicza.

Dalej nieco — przeznaczono część parku na t. zw. „**park kolejowy**“, w którym, pod metalowym dachem, wyobrażającym nowoczesną stację kolejową, oglądać można wzorowe wagony — eksponaty Dyrekcyj Koleji zagranicznych. Italia wystawiła wagon, będący ostatnim wyrazem nowoczesnej techniki kolejowej.

Ogólne zainteresowanie budzi **Dom Lotniczy**, w projekcie przedstawionym przez Komitet Lotniczy z Udine, zaopatrzonym w niewielki hangar dla aparatów o skrzydłach zwiniętych, jak również „**dom ekologiczny Dopolavoro**“, zaprojektowany z inicjatywy pośła Starace, Nadzwyczajnego Komisarza Narodowej Organizacji Balilla, — przeznaczony dla nielicznych rodzin robotniczych, estetyczny, praktyczny i niedrogi.

Pawilon Pracy i Sztuki Graficznej zawiera niezmiernie ciekawy dział historyczny, obejmujący dzieje italskiego dziennikarstwa od epoki napoleońskiej, poprzez czasy Zjednoczenia Italji i Wojny Światowej, aż do dzisiejszej ery faszystowskiej. Wystawa Sztuki Graficznej składa się wyłącznie z prac, wykonanych w ostatnim trzyleciu.

Na **Międzynarodową Wystawę Kwiatów** składają się artystycznie urządzone rabaty i klomby oraz mieszcząca się w pałacu wspaniała cieplarnia, w której można znaleźć najcenniejsze, najdroższe okazy roślin i kwiatów, służących do ozdoby mieszkań, tarasów, balkonów, werand i t. p.

Jedynym w swoim rodzaju, zjawiskiem architektonicznym jest **Wieża zwycięstwa** (Torre Littoria),

zbudowana z rur stalowych i stanowiąca doskonały punkt orientacyjny na znacznie większe odległości przestrzenne.

Winda aluminiowa dojeżdża się do jej szczytu w ciągu trzydziestu trzech sekund. Na szczycie znajduje się restauracja z tarasem, skąd rozciąga się wspaniały, rozległy widok na łańcuch Alp, na masyw apenińsko - liguryjski, ciągnący się do Adriatyku. Niemniej rozległy widok oglądać można ze szczytu olbrzymiej latarni, rzucającej od zierzchu do świtu olśniewająco barwne snopy światła.

W czasie Triennale odbędzie się cały szereg Zjazdów i Kongresów, m. in. zjazd dziennikarzy włoskich, kongres prasy zagranicznej, narodowy kongres architektury włoskiej, w którym wezmą udział reprezentacyjne grupy narodów obcych, uczestniczących w Triennale, międzynarodowy kongres przedstawicieli sztuki witrażowej, artystycznych wyrobów ze szkła i ceramiki, antykwaryjuszów, przedstawicieli przemysłu teatralnego i filmowego z całego świata, zjazd przemysłowców włókienniczych, metalowców, mechaników, budowniczych, właścicieli nieruchomości.

Tych ostatnich zgromadził już poprzednio Kongres Międzynarodowego Związku Własności Nieruchomej i Budowlanej (Union Internationale de la Propriété Foncière et bâtie).

W czasie Triennale zapowiadają się ponadto liczne konkursy. Narodowa Organizacja Rzemiosł i Drobnoego Przemysłu ogłosiła konkurs na najdoskonalej wykonany eksponat z tej dziedziny.

Wyznaczona została nagroda w sumie 5.000 lirów dla firmy, która wyda najpiękniejszy katalog swych eksponatów, oraz dwanaście najpiękniejszych wzorów rysunkowych dla tkanin; 18 tysięcy za najlepsze urządzenia toaletowe.

Jedna z firm radiofonicznych oraz jedno z pism ofiarowały nagrodę w wysokości 5.000 lirów za najlepsze urządzenie radiowe, które ponadto zostanie wystawione w Pałacu Sztuki. Jury konkursowe składać się będzie z przedstawicieli Triennale, firmy i czasopisma. W dziedzinie sztuki czystej został już ogłoszony i otwarty konkurs operowy. Na ręce Komisji Konkursowej wpłynęło przeszło 100 dzieł operowych, z pośród których uznane za najwartościowsze ujrzą światło kinkietów w Teatrze Triennale.

Zasługują ponadto na uwagę: wspaniała orkiestra pod kierunkiem najwybitniejszych kapelmistrzów z mistrzem Pasquale la Rotella na czele, jak również nowy teatr na terenie wystawy, odznaczający się niezwykłą oryginalnością budowy.

IL COMMERCIO ESTERO DELLA POLONIA.

(HANDEL ZAGRANICZNY POLSKI).

In seguito della disorganizzazione della produzione e delle distruzioni subite durante la guerra, la Polonia non possedeva, al corso dei primi anni della sua indipendenza che delle deboli possibilità d'esportazione, tanto forti invece erano i bisogni d'investimenti. L'assenza di dati statistici sul valore degli scambi commerciali nel corso degli anni 1918—1923, ci rende impossibile determinare il rapporto delle esportazioni o delle importazioni in quell'epoca. Sulla base d'osservazioni generali si può comunque constatare che il valore delle importa-

zioni era, nel corso di questi anni, sensibilmente superiore a quello delle esportazioni. L'introduzione d'una moneta stabile al posto del marco che si deprezzava continuamente ha reso possibile l'organizzazione della statistica del commercio estero, basato su un tallone monetario stabile.

A partire dal 1924 la statistica del commercio estero dimostra che la Polonia importa più merci dall'estero di quello che non esporti. Le importazioni e le esportazioni degli anni 1924 — 1932 si stabiliscono, in milioni di zloti, come segue:

Anno	Importazioni				Esportazioni				Eccedenza di esportazioni + o di importazioni in -			
	Totale	Articoli alimentari animati viventi	Materie prime e prodotti semilavorati	Prodotti finiti e merci miste	Totale	Articoli alimentari animati viventi	Materie prime e prodotti semilavorati	Prodotti finiti e merci miste	Totale	Articoli alimentari animati viventi	Materie prime e prodotti semilavorati	Prodotti finiti e merci miste
1924	2.543	447	813	1.283	2.177	584	1.004	589	- 366	+ 137	+ 191	- 694
1925	2.755	700	847	1.208	2.188	686	1.001	501	- 567	- 14	. 154	- 707
1926	1.539	220	752	567	2.246	709	1.227	310	+ 707	+ 489	. 475	- 257
1927	2.892	622	1.140	1.130	2.515	710	1.454	351	- 377	. 88	. 314	- 779
1928	3.362	597	1.282	1.483	2.508	757	1.386	365	- 854	. 160	. 104	- 1.118
1929	3.111	385	1.300	1.426	2.814	941	1.321	552	- 297	. 556	. 21	- 874
1930	2.246	290	923	1.033	2.433	880	1.028	525	+ 187	. 590	. 105	- 508
1931	1.468	196	589	683	1.879	630	801	448	. 410	. 434	. 212	- 235
1932	862	124	376	362	1.084	354	496	234	. 222	. 230	. 120	- 128
1924 — 32	20.778	3.851	8.022	9.175	19.844	6.251	9.718	3.875	- 934	. 2.670	. 1.696	- 5.300
%	100,0	17,2	38,6	44,2	100,0	31,5	49,0	10,5	-	-	-	-

La bilancia del commercio estero ridiviene attiva nell'autunno 1929, sotto l'influenza delle prime manifestazioni della crisi mondiale che si traduce per l'arresto dell'afflusso di capitali esteri e più tardi per il loro riflusso. In queste condizioni, in vista d'ammortizzare gli impegni precedentemente contratti e d'assicurare la remunerazione dei capitali esteri, impegnati in Polonia, la Polonia ha dovuto assicurare delle eccedenze considerevoli di esportazioni sulle importazioni. Per questa ragione, le importazioni hanno dovuto diminuire in Polonia durante gli anni della crisi, più rapidamente che le esportazioni. La bilancia del commercio nelle materie e prodotti semi — lavorati è regolarmente attiva. Le esportazioni degli articoli alimentari, di animali, di materie prime e dei prodotti semi — lavorati per il periodo 1924 — 1932, 80,5% del totale delle esportazioni, tanto le esportazioni che le importazioni di questi stessi articoli si stabiliscono a 55,8% appena del totale delle importazioni. Nell'importazione dei prodotti finiti una parte importante deriva dai mezzi di produzione, destinati all'estensione dell'industria e dell'agricoltura. Più del 75% delle esportazioni sono costituite da quattro gruppi di merci: i prodotti alimentari, i combustibili, il legno e i metalli. Per l'importazione, la metà circa è dovuta alle materie e prodotti tessili così che ai prodotti alimentari e più del 27% ai prodotti d'origine animale, macchine, metalli e prodotti chimici organici. Vista la predominanza, nella struttura economica della Polonia, dell'agricoltura, dal 55 al 60% dei suoi prodotti sono composti d'origine agricola.

Nel 1932 la Polonia è riuscita a aumentare le sue esportazioni di cereali benchè il raccolto sia stato inferiore alla media dei cinque anni precedenti. Nel gruppo dei legumi, la Polonia esporta principalmente piselli (35 mila tonn. per un valore di 20 milioni di zloti nel 1929, 22 mila tonn. per un valore di 7 milioni di zloti nel 1932) e di fagioli (32 mila tonn. per 23 milioni di zloti nel 1929, 27 mila tonn. per 8 milioni di zloti nel 1932). Su ciò che concerne le esportazioni dei **prodotti dell'industria agricola** e dei prodotti di trasformazione di patate, zucchero, alcool e malto il ruolo più importante è tenuto dallo zucchero brutto e cristallizzato. Nel gruppo delle **piante e semi**, il posto più importante è occupato dai semi di trifoglio rosso e bianco, seguono i semi di betterave da zucchero e di grani oleosi. Nel gruppo dei **prodotti d'allevamento**, più importante è il gruppo dei porcini, degli animali cornuti, dei cavalli da macello e dei volatili, principalmente le oche. Le esportazioni di carne fresca, pur quella degli animali viventi, hanno segnato un ribasso. Le esportazioni di **bacon** dirette principalmente in Inghilterra, che aumentavano di anno in anno, sono state colpite dal contingentamento stabilito dall'Inghilterra, che ha limitato le esportazioni polacche al 10% sul totale dell'importazione. Particolarmente forte è stato il ribasso delle esportazioni del **latticínio**, principalmente il burro, da 91,1 milioni di zloti nel 1929 si passa a 4,3 milioni nel

1932. Le esportazioni di **uova**, dirette principalmente in Inghilterra, Germania, Cecoslovacchia, e Austria, sono ribassate in minor proporzione. Dei prodotti d'origine animale, la Polonia esporta principalmente pelli e pellicce brutte tanto che piume, pelurie e setole di porco. Nel gruppo degli articoli alimentari sono importati circa per tre quarti thè, caffè, cacao, frutti, derrate coloniali, aringhe, grasso animale e vegetale e tabacco. Vicino ai prodotti alimentari, i principali articoli d'esportazione sono **il legno** e gli articoli in legno. Le esportazioni del legno sono diminuite sensibilmente nel corso degli ultimi anni in seguito alle difficoltà di piazzare il prodotto sui mercati esteri e per il ribasso dei prezzi. Al di fuori dei prodotti dell'agricoltura e delle foreste, la parte più importante dell'esportazione polacca è dovuta al carbone.

Esportazioni di carbone:

Anno	Migliaia di tonn.	Milioni di zloti
1924	11.417,0	455,6
1925	8.157,8	250,1
1926	14.436,7	446,5
1927	11.226,0	348,2
1928	13.034,6	369,9
1929	14.092,9	391,0
1930	12.696,6	343,2
1931	14.073,1	349,4
1932	10.424,6	218,5

Nel campo dell'esportazione **petroliera**, la Polonia dispone di eccedenze esportabili; essa dispone principalmente di paraffina, vasellina, l'essenza, i lubrificanti e olii per motori.

L'industria siderurgica polacca fornisce 11% circa della totale esportazione; s'appoggia in grande misura sull'importazione dei minerali del ferro manganese e dello zinco. I giacimenti dei minerali di ferro in Polonia sono in generale d'un debole tenore in ferro e non possono servire che all'addizione coi minerali stranieri, principalmente svedesi.

Nell'industria di **costruzioni meccaniche**, il saldo degli scambi commerciali con l'estero è nettamente deficitaria per la Polonia. L'esportazione di macchine e apparecchi si aggira a 0,6% del totale dell'esportazione tanto che l'importazione di questi articoli si stabilisce a 7,6%. Anche per i prodotti **dell'industria chimica** la Polonia è in deficit. Il grosso delle importazioni di questo gruppo è dovuto ai grassi tecnici, ingrassi artificiali, coloranti, medicinali, cosmetici. Ma il posto più importante delle importazioni stabilitesi a 28% è costituito dai tessili.

La Polonia importa inoltre rilevanti quantità di prodotti semi — lavorati, e in primo luogo i **filati di cotone e di lana** e articoli finiti. D'altra parte certi prodotti mezzo - lavorati di fabbricazione polacca sono esportati in grosse quantità all'estero.

Direzioni del commercio estero della Polonia

P A E S I	1924		1928		1929		1930		1931		1932	
	Impor- tazioni	Esporta- zioni	Impor- tazioni	Esporta- zioni	Impor- tazioni	Esporta- zioni	Impor- tazioni	Esporta- zioni	Impor- tazioni	Esporta- zioni	Impor- tazioni	Esporta- zioni
TOTALE	2.542	2.177	3.362	2.508	3.111	2.814	2.246	2.433	1.468	1.878	862	1.084
Europa	2.081	2.128	2.591	2.434	2.402	2.681	1.740	2.310	1.120	1.768	627	1.018
Germania	877	940	903	859	850	877	606	627	359	315	173	176
Inghilterra	190	229	313	227	265	288	178	294	104	318	75	178
Austria	298	220	221	311	181	295	127	227	75	175	38	86
Belgio	52	38	67	57	72	67	55	62	46	67	29	50
Danimarca	25	35	53	76	50	110	30	122	21	77	15	49
Francia	125	91	249	43	214	61	151	75	110	103	59	62
Olanda	43	68	139	78	113	79	78	83	41	68	32	52
Ungheria	24	41	44	43	33	57	22	36	11	27	5	8
Italia	128	11	83	49	84	40	70	31	50	36	29	33
Lettonia	12	45	18	60	12	85	6	67	3	31	2	9
Rumania	35	135	38	54	28	65	22	51	14	31	8	29
Svezia	21	23	70	110	57	107	41	111	29	91	16	64
Svizzera	40	10	89	17	105	41	85	52	80	55	41	29
Cecoslovacchia	146	171	213	296	228	296	170	216	100	144	46	90
U. R. S. S.	8	20	39	39	40	81	46	129	36	125	19	2a
Asia	42	19	123	34	100	47	80	44	65	44	42	25
America	381	15	594	33	514	53	351	41	220	23	152	18
Stati Uniti	316	12	467	19	384	31	271	22	135	13	104	10
Africa	15	3	30	8	41	12	31	12	29	12	23	10
Australia	19	0	24	0	54	0	44	0	34	0	17	0
Destinazioni o prove- nienze sconosciute, ecc.	4	12	0	6	0	21	0	26	0	26	1	13

Le cifre su riportate indicano che il commercio estero della Polonia è limitato quasi esclusivamente all'Europa. Il cliente più importante nel corso dei primi anni dell'indipendenza della Polonia è stata la Germania. Nel 1924 le esportazioni in Germania si stabilivano a 43,2% e le importazioni dalla Germania a 34,5%. Nel 1932 le esportazioni in Germania costituiscono 16,3% e le importazioni 20,1%. Oltre la Germania i clienti più importanti sono la Austria, e la Cecoslovacchia. Si sono animati comunque gli scambi commerciali (con l'Inghilterra),

i paesi scandinavi e baltici. Con i paesi d'oltremare la Polonia ha importanti contatti con gli Stati Uniti fornitore principale del cotone, con le Indie per il riso e la juta e l'Australia per la lana. La guerra doganale con la Germania ha determinato che la Polonia cerca altri sbocchi per le sue merci.

Così che numerose merci che venivano trasportate principalmente per le ferrovie germaniche, prendono ora la strada di Danzica e Gdynia, con le comunicazioni marittime organizzate da compagnie polacche o comunque battenti bandiera polacca.

PRZEMYSŁ I HANDEL WINEM W ITALJI.

(PRODUZIONE E COMMERCIO DEL VINO IN ITALIA).

Powierzchnia uprawy winnic i produkcja.

Powierzchnia ziemi uprawnej pod winnice wynosiła ogółem w 1931 r., na całym obszarze Italji, 4.185.802 ha., z których 3.394.667 ha. obejmowały uprawę winnic, t. zw. mieszaną t. j. połączoną z uprawą innych roślin.

W dolinie Padu (Emilja, prow. Wenecka i część Lombardji) winnice rozmieszczone są na rozległych przestrzeniach, otoczonych drzewami, o które opierają się latorośle winne. W Toskanji i w Italji Środkowej wogóle przestrzenie te są mniejsze. W niektórych prowincjach, zwłaszcza w Piemontcie, filary drzew sadzone są gęściej i krzewy winne nie opierają się o nie, lecz na przestrzeniach między drzewami uprawiane są rośliny zbożowe i pastewne.

Produkcja winogron oraz wina ulega co roku pewnym wahaniom i zmianom, w zależności od warunków meteorologicznych i zdrowotnych. Maksymalny zbiór 96 milionów kw. winogron zanotowano w 1909, minimalny zaś — 30 milionów — w 1915 r. W ostatnim pięcioleciu maksymalny zbiór wyraził się liczbą 75 milionów, minimalny zaś liczbą ok. 55 milionów kwint. (w 1931 r.).

Produkcja roczna oblicza się średnio na przeszło 62 milj. kwint. i pochodzi w ok. $\frac{6}{10}$ z uprawy mieszanej.

Najobfitszych zbiorów dostarczyły w tym czasie prowincje: Emilja, Toskanja, Kampania, Piemont i Apulja.

Italja wytwarza liczne i różnorodne gatunki wina, w zależności od położenia i składu chemicznego ziem uprawnych. Produkcja ta posiada niezmiernie doniosłe znaczenie dla gospodarstwa narodowego wogóle.

75% tej produkcji przypada na różnorodne gatunki wina czerwonego, 25 $\frac{1}{2}$ zaś na wino białe i na wina specjalne (marsala, muszkat, wina musujące i t. p.).

Ogólna produkcja wina w Italji daje ok. 10—12 milionów kwint. rocznie moszczu winnego, z czego 2,2 — 5 milionów znajduje zastosowanie w wytwórniach napojów alkoholowych, reszta zaś służy do innych celów, m. in. jako pasza dla bydła.

Gatunki win italskich.

Wina italskie przeważnie wytwarzane są bezpośrednio z fermentacji moszczu winnego i są spożywane najczęściej niezwłocznie, zwłaszcza w miejscach, gdzie zostały wytworzone. Dla handlu i dla celów eksportu wytwarzane są wyższe gatunki po droższych cenach. Mowa tu zresztą o winach zwyczajnych, które należy odróżniać od win w wyższych gatunkach, wyrabianych i sprzedawanych pod ustawową kontrolą i dzielących się na wina: „wysokie”, „najwyższe” i „specjalne”.

a) Wina stołowe w wyższych i najwyższych gatunkach.

Noszą one nazwy miejscowości, z których pochodzą i posiadają właściwe sobie cechy charakterystyczne, różniące je od win zwyczajnych.

Z pośród wyższych i najwyższych gatunków wina największym rozgłosem i uznaniem cieszą się:

b) wina czerwone:

a) w **Piemontcie**: Grignolino, Freisa, Barbera, Nebiolo, Barolo, Barbaresco (wyrabiane w prow. Cuneo i Aleksandrji), Gattimara, Lessona (prow. Vercelli), Ghemina (Novara);

b) w **Lombardji**: Sassella, Inferno (w prow. Sondrio), Broni, Stradella (Pavia), Riviera del Garda (Brescia);

c) w **Wenecji Trydenckiej**: wina z winnic nad jeziorem Caldaro: Lagreim, Meranese, Santa Madalena.

d) w **Veneto**: Valpolicella, Bardolino (Werona);

e) w **Wenecji Julijskiej**: Cabernet, Pinot;

f) w **Emilji**: Sangiovese (prow. Forli);

g) w **Toskanji**: Chianti, Pomino, Carmignano, Artimino, Montalbano, Montalcino oraz wina z winnic w Monte Argentario (Grosseto);

h) w **Lacjum**: Casanesa, Castelbracciano, Grottaferrata (Rzym);

i) w **Kampanji**: Capri, Falerno, Grignano (prow. Neapolitańska), Aglianico (Avellino);

j) w **Apulji**: Santo Stefano (Carignola — Foggia);

k) na **Sycylji**: Corvo di Casteldaccia (Palermo) oraz wysoko cenione wina z winnic, rosnących na stokach Etny (prow. Katańska);

1) w **Sardynji**: Rosso del Campidano (Cagliari), Torbato (Sassari).

2) Wina stołowe białe:

a) w **Piemontcie**: Castel Tagliolo (Monferrato), Cortese, Gavi (Alessandria);

b) w **Ligurji**: Polcevera (Genua);

c) w **Wenecji Trydenckiej**: Riesling, Tarlano (Bolzano);

d) w **Veneto**: Soave (Verona), Lispida, Terralba (winnice na wzgórzach Euganejskich w okolicach Padwy);

e) w **Wenecji Julijskiej**: Trabbiano, Sémillon, Pinot (Pola);

f) w **Toskanji**: Elba (prow. Livorno, Pomino) Valdarno (Florencja).

9) w **Umbrji**: Orvieto (prow. Terni);

10) w **Lacjum**: Frascati, Castel Bracciano (prow. Rzymska); Est - Est - Est w Monte Fiascone (Viterbo);

11) w **Kampanji**: Capri, Lacrima Christi, Falerno (Neapol), Ravello (Salerno);

12) w **Apulji**: Torre Giulia (Carignola — Foggia);

13) w **Kalabriji**: Greco (Gerace — Reggio Calabria).

14) na **Sycylji**: Corvo di Casteldaccia (Palermo).

Wina specjalne: Z punktu widzenia przymysłowego doniosłe znaczenie posiadają italskie wina t. zw. specjalne, obejmujące wino Marsala, wina słabsze oraz wina musujące.

Marsala — specjalny gatunek wina białego, wyrabiany jest na Sycylii — w Trapani oraz w okolicach Palermo i Agrigento, drogą mieszaną z moszczem gotowanym i fermentowanym. „Marsala” zyskuje na wartości z biegiem czasu.

Najwięcej znana i rozpowszechniona jest Marsala marki „Italia”, barwy bursztynowej, zawierająca 16 — 17% alkoholu. Znane są również marki „Bandiera” i „Corona”.

Marka „Inghilterra” (22% alkoholu) posiada również nazwę L. P. (London Particular).

Marka „Garibaldi” zawiera ok. 18% alkoholu, odznacza się silnym aromatem, słodyczą i przejrzystą bursztynową barwą. Do tego samego typu należą marki „Dama” i „Erice”.

Wina likierowe i wina z winogron **suszonych na żerdziach** zawierają znaczny procent alkoholu i cukru.

Do najczęściej znanych z tej grupy należą wina aromatyczne: muszkatowe, małmazja, i „aleatici”. Rozpowszechnione są bardzo wina muszkatowe sycylijskie (Moscato di Siracusa, Moscato di Pantelleria, Moscato di Puglia) oraz gatunki wyrabiane w Apulji (Trani), Sycylii (Cagliari) Piemoncie (Canelli i Strevi), Istrii (muszkata różowy i biały). Istnieje specjalny gatunek „Moscato di Asti e di Canelli” otrzymywany drogą wielokrotnego filtrowania moszczu, o b. niskim stopniu alkoholu, słodki, aromatyczny; jest sprzedawany i eksportowany w beczkach. Przy zlewaniu do butelek musuje.

Wina „Małmazja” wyrabiane są w Sycylii (Bosa i Cagliari), na Sycylii (Lipari), wina „Aleatici” zaś — w Apulji i w Toskanji.

Z pośród win niearomatycznych zasługują na wzmiankę gatunki, wyrabiane w Sycylii: „Vernaccia”, „Girò”, „Monica” (w prow. Cagliari) oraz „Erbaluce di Caluso (Aosta) i wina mszalne, pochodzące z Veneto, a zwłaszcza z winnic Italji Środkowej.

W dziale **win musujących** rozróżniamy wina musujące **naturalne i sztuczne**. Pierwsze z nich wyrabiane są na szerszą skalę, drogą fermentacji w hermetycznie zamkniętych naczyniach, według zmienionej nieco metody, jaka bywa stosowana przy wyrobie win szampańskich.

Przemysł win musujących naturalnych uprawiany jest przede wszystkim w Piemoncie (w okolicach Aleksandrii i Cuneo) oraz, w mniejszej nieco mierze, w Toskanji i Kampanji. Wina te dzielą się na poszczególne gatunki, zależnie od procentowej zawartości cukru (brut, extra — dry, dry, demi — sec, i t. p.)

Wina musujące sztuczne, otrzymywane drogą bezpośredniego wprowadzania bezwodnika węglowego, winny być zaopatrzone w sprzedaży nazwą „wina musujące sztuczne”.

c) **Wina gorzkie** (apéritifs). W tej kategorii zasługuje przede wszystkim na uwagę charakterystyczna marka italska „Vermut”, wino białe z dodatkiem alkoholu, cukru oraz gorzkich ziół aromatycznych.

Największym rozgłosem cieszy się „Vermut turyński” wyrabiany w Piemoncie (Turyn, Cuneo i Aleksandria), zawierający 15 — 16% alkoholu i 12 — 15% cukru.

Istnieją dwa gatunki Vermutu: czerwony i biały, każdy zaś z nich dzieli się na liczne odmiany, zależnie od stopnia zawartości cukru oraz rodzaju przyprawy z ziół aromatycznych.

Grupa ta obejmuje również **wina chinowe**, wytwarzane w Piemoncie.

d) **Słodkie przetwory filtrowania** stanowią poważny dział italskiego przemysłu winnego. Są to moszcze winne nie fermentowane lub o b. niskim stopniu fermentacji, utrwalane drogą filtrowania (przetwory filtrowane słodkie) lub dodania bezwodnika siarczanu (t. zw. „moszcze nieme” — mosti muti).

Produkcja słodkich przetworów filtrowania datuje się w Italji od połowy ubiegłego wieku. Pierwsza wytwórnia powstała w Neapolu, następnie, nieco później, w prow. Aleksandrii i Cuneo, gdzie wyrabiany jest t. zw. „Moscato di Canelli”. Obecnie przemysł ten rozpowszechnił się na całym obszarze kraju.

Wspomniane wyżej przetwory służą do udoskonalania różnych gatunków wina lub do wytwarzania win specjalnych, moszczów skoncentrowanych i syropów.

e) **Moszcz winny skoncentrowany**, czyli zgęszczony w stosunku $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$ lub $\frac{1}{5}$ objętości, służy do ulepszania smaku win w gorszych gatunkach, do aromatyzowania win specjalnych oraz do sporządzania wyrobów cukrowniczych i syropów. Na Sycylii wyrabiany jest specjalny gatunek, t. zw. „mosto cotto” (moszcz gotowany) do aromatyzowania wina Marsala. Emilia słynie z wyrobu moszczów skoncentrowanych o rubinowo — czerwonej barwie.

f) **Syrop i sok winogronowy** — moszcz o mniejszym stopniu koncentracji, odznacza się wykwintnym delikatnym smakiem. Zmieszany z wodą zwyczajną lub sodową, służy jako napój orzeźwiający.

Ustawodawstwo, dotyczące t. zw. „win typowych” (vini tipici).

Zagadnienie ochrony „win typowych” powstało w Italji już w pierwszym dziesiętku bieżącego stulecia, i zostało ostatecznie ustalone dopiero w ostatnich czasach, na mocy król. Dekretu — Ustawy z dn. 7 marca 1924 n. 497 oraz rozporządzenia wykonawczego (Król. Rozporządzenie z 23 marca 1927, n. 1140), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych przez ustawę z 10 lipca 1930, n. 1164 oraz przez rozp. wykonawcze, z dn. 20 listopada 1930, n. 1836.

Ustawa przewiduje, iż kategorią „win typowych” objęte są wina wysokogatunkowe, pochodzące z odpowiednich miejscowości i winnic i odznaczające się powszechnie znanymi cechami charakterystycznymi i zaletami. Odnośnie do tych gatunków win ustawa przewiduje zakładanie konsorcjów, którym powierza się nadzór nad jakością wyrobu i rozwojem produkcji, akcją propagandową na rynkach krajowych i zagranicznych, badanie winnic i techniki wyrobu wina, inicjatywę w kierunku wprowadzania odpowiednich ulepszeń, i t. p.

Po upływie roku od ogłoszenia dekretu, o powstaniu konsorcjum winnego wolno będzie eksportować „wina typowe” zagranicę jedynie po ich opatrzeniu w odpowiedni znak gwarancyjny.

Nazwa „typowe” obejmuje nie tylko wyższe i najwyższe gatunki win stołowych (do „najwyższych” zaliczają się, jak wiadomo, wina stare lub poddane specjalnemu procesowi „bukietowania”), lecz również wina specjalne (Marsala, wina musujące naturalne, i t. p.

Obecnie zatwierdzono już konsorcjum dla win „Barolo i Barbaresco”, z siedzibą w Alba (prow. Cuneo), w stadium zaś tworzenia znajduje się 8 konsorcjów dla ochrony 14 gatunków „win typowych”.

Do win typowych, pochodzących ze ściśle określonych miejscowości należą: „Barolo”, „Barbaresco” (Cuneo — Piemont) „Moscato d’Asti”, „Asti Spumante” (Aleksandria i Cuneo — Piemont), „Soave” (Werona) „Caldaro Appiano”, „Lago di Caldaro”, „Lagrein”, „Santa Maddalena”; „Terlano”! „Meranese di Collina” (prow. Bolzano), „Cianti” (Toskanja), wina z miejscowości „Castelli Romani” (Lacjum), „Orvieto” (prow. Terni — Umbria) „Sansevero bianco” (Foggia — Apulia), Marsala (Trapani, Palermo i Agrigento — Sycylja).

Eksport.

Eksport wina z Italji w ostatnim trzyleciu przedstawia się następująco:

		1930	1931	1932
Wina w beczkach, gąsiorach i wag.-cysternach .	Hi.	853.925	1 520.626	683.846
	L.	130310706	152593321	75.117.466
Wina w karafkach	Hi.	49.129	43.317	40.227
	L.	14.321.548	10.561.431	8.289.022
„ „ butelkach	N.	275.200	212.400	140.000
	L.	1.486.297	1.158.039	756.417
Marsala w beczkach, gąsiorach i t. p.	Hi.	7.121	6.113	7.064
	L.	3.361.843	2.817.205	2.226.231
Marsala w butelkach . . .	N.	233.400	166.900	122.400
	L.	1.870.078	1.381.066	865.162
Wina musujące w butlk. .	N.	415.900	269.300	113.800
	L.	4.134.312	2.717.060	1.155.876
Vermut w beczk. gąs. .	Hi.	84.349	78.796	54.268
	L.	32.219.880	24.943.779	16.780.885
„ „ butelkach . .	N.	2.904.100	1.692.200	1.348.000
	L.	19.561.420	10.096.287	7.225.177

Italja eksportuje najwięcej na rynki zagraniczne win stołowych zwyczajnych w beczkach, gąsiorach i wagonach — cysternach (ok. $\frac{1}{5}$ ogólnego eksportu win z Italji). Szczególnie b. wielki jest eksport Vermutu.

Rynki.

Połowa niemal eksportu włoskich zwyczajnych win stołowych zasilala w ostatnim trzyleciu rynki Szwajcarii; druga połowa zaś przypada głównie na Niemcy, Brazylję, Trypolitanję i Cyrenaikę. Wina wysokogatunkowe cieszyły się powodzeniem przede wszystkim w Brazylji, Anglii, Argentynie, Egipcie i Trypolitanji.

Eksport win Marsala w beczkach i gąsiorach kierował się głównie do Anglii, Szwajcarii i Argentyny, w butelkach zaś — do Stanów Zjedn. A. P. (dla celów leczniczych) Brazylji i Kanady.

Wina musujące cieszą się powodzeniem zwłaszcza w Argentynie, Anglii, Egipcie i w afrykańskich kolonjach włoskich.

Vermut w beczkach i gąsiorach znajduje zbyt przede wszystkim w Anglii, Niemczech, Belgji, Szwajcarii, Holandji, w butelkach zaś — w Szwecji, Brazylji, Indjach Brytyjskich, brytyjskich kolonjach Afryki Południowej, Chinach, Indjach Wschodnich Holenderskich i Kanadzie.

I. N. E.

ROZWÓJ GOSPODARCZY KOLONIJ ITALSKICH.

(LO SVILUPPO ECONOMICO DELLE COLONIE ITALIANE).

Dzięki usilnym, zapobiegliwym i umiejętnym staraniom obecnego Rządu, gospodarstwo i kultura w kolonjach italskich, zwłaszcza w Afryce, rozwinęły się w ostatnim dziesięcioleciu ze zdumiewającą szybkością.

Zaludnienie kolonij italskich w Afryce wyraża się ogólną liczbą 2.365.000 mieszkańców, z której na Trypolitanję przypada ok.

	550.000
„ Cyrenaikę	200.000
„ Erytreę	515.000
„ Somalię	1.000.000

Rasę białą reprezentują niemal wyłącznie obywatele italscy, zamieszkali w tych krajach, w nieznacznej stosunkowo liczbie 50.000. Jest jednak rzeczą niewątpliwą, że w miarę wprowadzania w tych kolonjach udoskonaleń w dziedzinie rolnictwa, komunikacji i t. p. mieszkańcy Italji, miast poszukiwać pracy w obcych krajach udawać się będą do tych ziem, obfitujących w bogactwa naturalne i będących drugą ich ojczyzną.

Już obecnie, dzięki podniesieniu uprawy ziemi w Trypolitanji, przeznaczono 8.000 hektarów obszaru na założenie gospodarstw rolnych, dla prowadzenia których Rząd sprowadził z Italji przeszło 1.000 rodzin.

Kolonje italskie posiadają nieprzebrane zasoby z zakresu gospodarstwa rolnego. Dostarczają one wszystkich roślin uprawnych strefy gorącej i strefy umiarkowanej, poczynając od bawełny i trzciny cukrowej, kończąc na winogronach i drzewach oliwkowych.

Nadmorskie wybrzeża Trypolitanji obfitują w palmy daktylowe, drzewa oliwkowe, granaty, drzewa figowe, morwowe, w zioła lecznicze, hennę, kukurydzę, pomidory, ziemniaki, winnice i krzewy migdałowe.

W Cyrenaice przybysze z Italji otrzymują doskonałe wyniki z uprawy winnic, drzew oliwkowych i krzewów migdałowych; natomiast rolnicy miejscowi uprawiają przede wszystkim rośliny zbożowe, zwłaszcza jęczmień. Od niedawna koloniści italscy zwrócili szczególną uwagę na uprawę bananów.

W Erytrei podstawę rolnictwa stanowi uprawa roślin zbożowych, nie wystarczających jednak na pokrycie zapotrzebowania miejscowego. Obecnie Italja dąży do uniezależnienia tej prowincji od przywozu zboża z Europy. Pomyślnie rozwija się tam uprawa bawełny, agawy, lnu i tytoniu. W ostatnich czasach zostały tam założone plantacje kawy, stanowiące istny przewrót w rolnictwie miejscowym. Zasadzono dotychczas 700.000 krzewów kawowych; według zaś obliczeń, jakich ostatnio doko-

nano, istnieje możliwość zasadzenia ich w liczbie 10 milionów na górzystych stokach wschodniej części prowincji. Ponadto żyzny grunt sprzyja uprawie palmy „dum“, zasilającej przemysł guzikarski, roślin aromatycznych, akacji, której żywica służy do wyrobu gumy arabskiej, i t. d.

Posiadłości italskie w Somalji zasilają przemysł krajowy bawełną, trzciną cukrową, tytoniem, i t. p.

Przemysł hodowlany ogranicza się tam niemal wyłącznie do owiec, kóz, bydła i wielbłądów.

W Libji rozwija się doskonale hodowla owiec i kóz (ok. 2 milionów sztuk), dających wyborowe mięso, skórę, wełnę oraz mleko używane do wyrobu masła (mantesa), bydła (ok. 65 tysięcy sztuk) i wielbłądów (ok. 80 tys. sztuk), używanych do przewożenia podróźnych i towarów przez olbrzymie przestrzenie dun piaszczystych i stepów. W stepowej połowie Libji miejscowe plemiona prowadzą koczowniczo - pasterskie życie.

Ośrodkiem hodowli jedwabników jest Trypolitanja (Trypolis i Tagiure), w mniejszym zaś stopniu Cyrenaika, na płaskowzgórzach, której udaje się natomiast doskonale hodowla pszczół, dostarczających wosku i miodu w najlepszym gatunku.

Rybołówstwo zalicza się do najważniejszych dziedzin gospodarczych w italskich kolonjach Afryki. Libja dostarcza obficie gąbek i ryb, Erytrea i Somalja — perłę, masy i muszel perłowych, które to artykuły zasilają znaczny eksport z kolonij italskich do krajów europejskich.

Bogactwa mineralne kolonij italskich są raczej skąpe. Trypolitanja posiada jednak dość obfite łomy marmuru i kamienia budulcowego. W okręgu Pisidy (starożytna posiadłość grecko - fenicka) istnieją dwa jeziora zawierające sól, o powierzchni 50 km. Z jezior położonych na terenach państwowych w Fezzan, między dolinami Sciati i Laial, wydobywany jest natron (węgiel wodorowy sodu), w ilości 200 — 250 kwint. rocznie. W okolicach Ghati odkryto niedawno pokłady aluminium oraz siarczanu antymonu.

Cyrenaika dostarcza soli morskiej, wydobywanej z kopalń w okolicach Bengasi. Produkcja ta wyniosła w 1931 r. 25 tysięcy tonn, obliczona zaś jest na 100 tysięcy tonn. po przeprowadzeniu robót meljoracyjnych w tych kopalniach. Na granicy Cyrenaiki i Trypolitanji znajdują się dość obfite pokłady siarki. Produkcja jej ogranicza się do pokrycia zapotrzebowania miejscowego rolnictwa.

W Erytrei, w okolicach Asmary, Cherenu, Agrdatu i Barentu, stwierdzono istnienie minerału złota i zorganizowano już odnośne roboty kopalnia-

ne w miejscowości Hamasen. Znalezione ponadto rozrzucone na całym terenie kolonii pokłady żelaza, zaś w okolicach Ghadenu obfity pokład wapnia manganowego, który, znajdując się blisko wybrzeża morskiego, może przynieść znaczne korzyści przemysłowi metalowemu kolonii. Dankalja (północna część Etiopji) dostarcza minerałów potasowych (chlorków) oraz znacznych ilości (kilka milionów ton) soli morskiej.

Ostatnio odkryto na wschodnio - południowym niżu Massaua obfite pokłady miki w najlepszym gatunku. Jednocześnie prowadzone są poszukiwania minerałów ołowiu i węglowodorów. W kopalniach wyżu Asmary i niżu wschodniego znajdują się cenne materiały budowlane. Ponadto czynne są tam trzy kopalnie soli o pojemności produkcyjnej ok. 400 ton, zasilające znaczny eksport na Wschód.

Przemysł italski w kolonjach.

Powstał on niedawno i rozwija się szybko i pomyślnie. Z pośród miejscowych przedsiębiorstw, założonych przez kolonistów italskich, zasługuje zwłaszcza na uwagę fabryka tytoniu w Trypolisie oraz przedsiębiorstwa solne, prowadzone na rozległą skalę w Trypolitanji i Erytrei. Uszlachetniania surowców miejscowych dokonują przeważnie rzemieślnicy - chałupnicy. Przemysł italski znajduje się tam obecnie w stadium przejściowym i niewątpliwie z chwilą, gdy minie kryzys światowy, znacznie się on rozwinie i udoskonalą pod względem organizacyjnym i technicznym.

O istniejących możliwościach rozwoju przemysłu w kolonjach italskich dają pojęcie wyniki pracy już osiągnięte w nielicznych działach przemysłu, zorganizowanych według najnowszych wymagań. Jako przykład może posłużyć Państwowy Monopol Tytoniowy w Trypolisie, którego produkcja wyniosła w r. 1930-31 500.000 kg. tytoniu w różnych gatunkach.

Rybołówstwo zasila już przemysł konserw rybnych w puszkach. Obiecującą przyszłość mają przed sobą przemysły: elektryczny, metalowy, drzewny, mydlarski, budowlany, garbarski, przemysł piór strusich i destylacji alkoholu. Ostatnio został zapoczątkowany w Zuara przemysł wyrobu sznurów, lin i worków.

W Cyrenaice rozwija się pomyślnie przemysł solny. Inne działy, znajdujące się jeszcze w stanie pierwotnym, stanowią już obecnie przedmiot żywego zainteresowania, ze względu na specyficznym lokalny charakter surowców. Zasługuje m. in. na uwagę znana już i zagranicą produkcja dywanów oraz artystycznych haftów jedwabnych wytwarzanych na tkaninach i skórze, wyrobów garbarskich z terakoty, wyrobów ze skóry oraz chałupniczy przemysł destylacji zawierającego alkohol soku „buha”, wydobytanego z fig i daktyli.

Erytreja. Kwitnie tam już dziś przemysł solny, nowoczesnie zorganizowany, w okolicach kopalni soli w Massaua, Assab i Nachriò. Przed kilku laty powstała tam fabryka kostek do brukowania;

w Massaua znajduje się w stadium budowy fabryka cementu sztucznego. Na drodze do uprzemysłowienia znajdują się olbrzymie pokłady specjalnego gatunku cementu, t. zw. „pozzolana” w zatoce Aratli na południe od Massaua. W okolicy czynne są już fabryki konserw mięsnych, garbarnia, fabryki lodu sztucznego, fabryki krążków do guzików z masy perłowej i z muszli „Trocas”, zakłady odwłókniania i obróbki krzewów agawowych; w Asmara powstało kilka destylarni ziół aromatycznych do wyrobu ekstraktów i perfum, zaś w Agordat — wytwórnie półfabrykatów z owoców palmy „dum”.

Na terenie italskich kolonii w Erytrei powstała pierwsza w Afryce Wschodniej elektrownia turbinowa, składająca się z dwóch stacji, każda o zainstalowanej energii potencjalnej 400 HP.

Również w kolonii Somalja miejsce czołowe niewątpliwie zajmuje przemysł solny.

Wielkie nadzieje rokuje tam ponadto połów ryb morskich, który już niedługo prowadzony będzie pod kierunkiem wykwalifikowanych techników - przemysłowców, dzięki czemu znajdą zastosowanie w poszczególnych gałęziach przemysłu nie tylko skrzele, mięso i skóra, lecz i tłuszcz, ikra i t. p. Niedawno zostały uruchomione: olejarnie o zdolności przetwórczej 8 kwint. siemienia bawełnianego, sezamu i rycynusu na godzinę oraz cukrownie i destylarnie Italskiej Spółki Cukrowniczej w osadzie Duca degli Abruzzi, wreszcie przetwórnia ziaren bawełny „Guido Corni” w Vittorio d’Africa. W Mogadiscio powstały niedawno olejarnie, fabryki mydła i fabryki wód musujących, w Brava zaś — garbarnie i wykończalnie skór. Z pośród miejscowych wyrobów rzemieślniczych zasługują na uwagę tkaniny t. zw. „fute” (tkaniny bawełniane w desenie o motywach folklorystycznych), maty plecione, desenie na wazonach o wypalanych ozdobach, sandały i t. p.

Spożycie i eksport.

Bilans handlowy kolonii italskich jest chwilowo ujemny, jak ma to miejsce we wszystkich krajach, w których właściwe życie gospodarcze i przemysłowe znajduje się w początkowych stadiach rozwoju.

W 1930 r. saldo ujemne wyraziło się liczbą pół miljarde lirów. Import wyniósł 700 milionów, eksport zaś zaledwie ok. 200 milionów lirów. Obroty w tym czasie przedstawiały się w poszczególnych kolonjach, jak następuje:

	(w milionach lirów)		
	Import	Eksport	Saldo ujemne
Trypolitanja	215	36	179
Cyrenaika	142	21	121
Erytreja			
a) handel morski	177	76	101
b) handel lądowy (karawany)	25	18	7
Kolonje italskie w Somalji	137	48	89

Niepomyślnie to zjawisko jest jednak zupełnie normalne i nie powinno nikogo dziwić. Z czasem,

gdy należycie zostaną wyzyskane miejscowe bogactwa naturalne, (Italia zyska możliwość rozwinięcia eksportu kolonialnego, który nie tylko pokryje import ze znaczną nadwyżką, lecz zapewni dochód, wystarczający na zwrot pożyczonych kapitałów inwestycyjnych.

Do najważniejszych pozycji importu w koloniach italskich należą obecnie w Trypolitanji i Cyrenaice: artykuły spożywcze, metale, maszyny, narzędzia, środki komunikacji, w Erytrei i Somalji — tkaniny. W 1930 r. pozycje: „zwierzęta żywe, artykuły spożywcze i tytoń” stanowiły 36,8% importu do Trypolitanji, zaś 33,4% z Cyrenaiki — pozycje: metale zwykłe, wyroby metalowe, maszyny, narzędzia i środki komunikacji — 16%; 20,2%.

W imporcie do Erytrei (wyłącznie drogą morską) i Somalji pozycje: „zwierzęta żywe, artykuły spożywcze i tytoń” stanowią 43,3% i 36,9%, zaś pozycje: „tkaniny i wyroby z tkanin” — 34,6% i 30%.

Trypolitanja i Cyrenaika: importują: mąkę pszenną, cukier, herbatę, pszenicę i inne rośliny zbożowe, makarony, wino, oleje, tkaniny wełniane, bawełniane, lniane i jedwabne, żelazo, stal, maszyny, narzędzia, środki komunikacji, cement, cegłę, drzewo i wyroby z drzewa, paliwo w płynie, smary i tłuszcze mineralne, artykuły chemiczne i farmaceutyczne, opony do samochodów, obuwie;

Erytrea importuje: kawę jemeńską, abisyńską i i., cukier, tkaniny bawełniane niefarbowane, farbowane i w deseń, mąkę pszenną, maszyny i ich części zamienne, węgiel kamienny, paliwo w płynie;

Somalja importuje: tkaniny bawełniane niebielone, bielone i barwione, cukier oczyszczony, ryż, mąkę, nasiona sezamu, wyroby z żelaza lanego, kutego i stali, maszyny i ich części, paliwo w stanie płynnym.

Cło przywozowe opiera się na zasadzie uprzywilejowania towarów, pochodzących z Italji i z innych kolonij italskich. Liczne towary, zwłaszcza surowce, opłacają zniżkę celną lub są wolne od cła, w celu ułatwienia rozwoju przemysłu miejscowego.

Eksport z kolonij italskich zasilają przedewszystkiem surowce i artykuły spożywcze. Wyroby gotowe stanowią ważniejszą pozycję eksportu jedynie z Trypolitanji i Cyrenaiki. W 1930 r. pozycja „surowce i półfabrykaty przemysłowe” stanowiła 41% ogólnego eksportu z Trypolitanji, 62,7% wywozu z Cyrenaiki, 36,8% — z Erytrei, 56,2% z Somalji. Pozycja „Artykuły spożywcze i zwierzęta żywe” stanowiła, dla każdej z wymienionych kolonij: 34,9%, 14,2%, 52,6%, 42,6%. Pozycja „Wyroby gotowe” zasilają eksport z Trypolitanji w stosunku 24,1%, z Cyrenaiki — 23,1%, z Erytrei — 8,7%, z Somalji — 1,2%.

Towary, zasilające eksport z poszczególnych kolonij italskich:

Z Trypolitanji: ryby w oliwie, pszenica, daktyle, tytoń, henna, gąbki, dywany, maty;

Z Cyrenaiki: gąbki, wełna nieoczyszczona, skóry, wyroby z metali nieszlachetnych;

Z Erytrei: skóry, kawa, owoce palmy „dum”, sól morską, masa perłowa, muszelki „trocas”, mąka

pszenna, konserwy mięsne, masło, bawełna surowa; **Z Somalji:** sól kuchenna, bawełna surowa, skóry owcze, koźle, wołowe, dig - dig, lamparcie, cukier nie oczyszczony, kadzidło, mira, banany.

Towary eksportowane z kolonij italskich z małymi wyjątkami są wolne od cła. Eksportowane z Trypolitanji i Cyrenaiki: henna, jęczmień, gąbki surowe i oczyszczone, pomady, konserwy rybne, owoce, woły, wielbłądy podlegają cłu wywozowemu, o ile kierowane są zagranicę. Opłacają również cło wywozowe zwierzęta i masa perłowa. Wszystkie towary eksportowane z Somalji opłacają cło „ad valorem” w granicach 1% — 50%. Specjalne cło obciąża zwierzęta żywe, rośliny zbożowe i jarzyny.

Italia ma znaczny udział w handlu swych kolonij. W 1930 r. Trypolitanja eksportowała na rynki italskie 40,8% eksportu ogólnego, importowała zaś 59,7% importu z obcych rynków. Dla innych kolonij stosunek ów przedstawia się, jak następują: Cyrenaika — 49,9% (eksport) i 75,5% import); Erytrea — 56,1% i 50,8%; Somalja — 43,7% i 25,2%. Udział Italji w handlu jej kolonij zwiększa się nieustannie, dzięki wprowadzeniu ceł preferencyjnych.

Komunikacja.

Kolonje połączone są licznymi linjami żeglugi z Italją, jak również z innymi krajami, objętymi sferą ich działalności.

Trypolitanja połączona jest z Italją, z innymi krajami Afryki Północnej i z ważniejszymi portami Wschodu, następującymi linjami:

Neapol — Mesyna — Katanja — Syrakuzy — Malta — Trypolis (handlowo - pocztowa), obsługiwana przez parowce, kursujące co 2 tygodnie; Syrakuzy — Malta — Trypolis (co 2 tygodnie); Genua Livorno — Neapol — Katanja — Aleksandrja — Port — Port Said — Suez — Sudan — Massaua — Aden — Mogadiscio — Chisimaio, z fakultatywnym przedłużeniem na linii Marsylja — Mombasa — Zanzibar — Dar - es - Salaam — Baira — Lorenzo — Marquez — Durban i z możliwością zatrzymywania się parowców w Trypolisie, Bengasi, Porto Amelja (odjazd co 2 tygodnie); linja ta znajduje się pod kierownictwem Italskiego Towarzystwa Transatlantyckiego;

Linje pocztowo - handlowe Tunis — Suza — Sfax — Gerba — Trypolis (co 14 dni); Trypolis — Homs — Zliten — Misurata — Sirta — Bengasi — Tolmata — Apollonia — Derna — Tobruch (co 15 dni);

linja pocztowa Neapol — Palermo — Trypolis (co 14 dni);

linja pocztowo - handlowa italskiego T-wa Żeglugi „Florio”: Genua — Livorno — Palermo — Tunis — Trypolis — Aleksandrja (co 15 dni);

linja handlowa Tryjest — Wenecja — Fiume — Malta — Trypolis — Bengasi (co 4 tygodnie).

Do Cyrenaiki prowadzą, oprócz wyżej wymienionych linii: linja pocztowo - handlowa Neapol — Mesyna — Katania — Syrakuzy (co 2 tygodnie) oraz Syrakuzy — Bengasi (co tydzień), należące do Italskiego Towarzystwa Atlantyckiego.

Erytreę i Somalję Italską obsługuje wyżej wspomniana linja Genua — Durban oraz następująca:

Genua — Livorno — Neapol — Mesyna — Port Said — Suez — Sudan — Massaua — Aden — Mogadiscio — Chisimaio — Mombasa — Zanzibar z fakultatywnym przedłużeniem do Marsylji i w odwrotnym kierunku do Dar - es - Salaam (co 4 tygodnie); Massaua — Hodeida — Assab — Gibuti — Aden — Bender — Cassin — Aluia — Ras Hafun — Obbia Mogadiscio — Merca — Brava — Chisimaio, z fakultatywnym przedłużeniem do Mombazy i Zanzibaru (co 4 tygodnie); linja pocztowo-handlowa Massaua — Sudan — Gedda — Cosseir — Tor — Suez z fakultatywnym postojem w Yembo;

linja handlowa Triest — Wenecja — Fiume — Spalato — Brindisi — Port Said — Suez — Massaua — Aden — Karachi — Bombaj — Colombo — Penang — Singapore — Hong - Kong - Shanghai — Kuba — Yokohama z fakultatywnym postojem w Sudanie (Lloyd Triestino);

linja obwodu Afryki (9 podróży rocznie), przechodząca przez Wenecję, Triest, Fiume, Spalato, Massaua, Mogadiscio, Merca, Chisimaio, Mombasa, Tanger; Zanzibar, Dar - es - Salaam, Mozambic, Beira, Lourenço, Marquez, Durban, East London, Port - Elisabeth, Cape — Town Dakar, Las Palmas, Barcelonę, Marsylję, Genuę, Livorno, Neapol, Triest; Wenecję (Navigazione Libera Triestina).

Czynne obecnie linje żeglugi powietrznej: Ostia Malta — Trypolis i odwrotnie (co 3 tygodnie), Bengasi — Syrt — Trypolis i odwrotnie (co 2 tygodnie).

Komunikacje wewnętrzne kolejowe obejmują obszar ok. 1000 km., z czego na Trypolitanję przypada ok. 260 km., na Cyrenaikę — 164 km., na Erytreę — 312 km., na Somalję — 113 km.

W Somalji znajduje się w stadjum projektu budowa linii kolejowej z Mogadiscio przez Ischia Baldoa do Jet, w pobliżu granicy Etjopji.

Banki i kredyty handlowe.

„Banca d'Italia" posiada własne filje w Trypolisie, w Bengasi, w Asmara (z agencjami w Massaua i w Cheren), w Mogadiscio i w Chisimaio. Zasługą tej instytucji jest zorganizowanie we wszystkich kolonjach urzędów kredytowych, przystosowanych do wymagań miejscowego życia gospodarczego, handlowego i politycznego.

Banco di Roma posiadał swą filję w kolonjach jeszcze przed zajęciem Libji przez Italję. Niedawno powstały nowe filje w Trypolisie i w Bengasi. W Trypolisie istnieją ponadto filje Bancö di Napoli i Banco di Sicilia.

Z miejscowych instytucyj kredytowych zasługują na uwagę: Kolonialny Bank Kredytowy i Bank Littorio w Erytrei. W trzech pozostałych kolonjach założone zostały Kasy Oszczędności.

NOTIZIARIO

Lo stato economico della Polonia (Stan gospodarczy Polski)

SPECIFICA	1932										1933			
	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	I	II	III	IV
Produzione, migl. di tonn.														
Carbone	2 379	2,264	1,969	2,127	2,354	2,434	2,399	2,821	2,783	2,459	2,399	2,173	2,130	.
Ferro greggio	13	11	12	15	15	24	24	22	22	20	19	21	27	.
Acciaio	39	38	29	44	49	66	56	62	65	50	48	55	71	.
Zinco	8	8	8	7	7	7	6	6	6	5	7	6	7	.
Energia elettrica in mil. di Kwh.	180	167	150	154	153	161	169	192	199	184	182	166	178	.
Industria														
Operai occupati in migl.	460	468	473	478	471	480	484	527	486	419	412	458	475	.
Lavoro														
Disoccupati registr.	360	340	307	264	218	191	150	151	177	220	267	280	280	287
parziali %	47,7	38,2	40,0	34,4	36,0	34,1	32,5	36,5	37,0	.	.	42,8	.	.
Comunicazioni														
Ferrovie, migliaia di vagoni per giorno. Totale	89	9,0	8,1	9,4	10,4	10,3	9,6	12,5	12,2	8,6	8,1	.	.	.
Traffico marittimo:														
Danzica } tonnellate.	400	401	405	384	447	455	501	499	532	527	436	8,4	8,9	.
Gdynia } di stazza netta	343	433	472	449	472	518	492	554	566	600	466	0,9	1,3	.
Commercio estero mil. di zl. oro														
Esportazione totale	96	96	78	78	81	86	87	96	101	93	71	66	75	71
Prodotti agricoli	36	40	32	26	56	31	38	42	44	37	28	25	27	25
Carbone	14	16	15	17	18	17	17	17	19	19	15	15	13	10
Importazione totale	66	79	73	72	69	67	64	73	77	78	65	56	59	66
Macchine totale	3	4	3	4	5	3	3	3	3	4	4	3	3	3
Tessili greggi	11	15	11	13	13	13	15	17	12	17	16	12	11	12
Saldo	+ 30	+17	+ 5	+ 6	+12	+19	+23	+23	+ 24	+15	+ 6	+10	+16	+ 5
Prezzi indici														
Ingresso:														
Generale	76	77	78	73	72	71	71	70	69	67	67	69	69	68
Prodotti agricoli	71	77	80	70	67	64	63	61	63	59	60	65	66	66
Prodotti industriali	80	79	78	76	76	78	78	77	75	74	73	72	71	71
Costi della vita	92	95	98	95	91	90	89	87	87	85	84	85	85	85
Costi di alimenti	94	99	104	99	92	90	89	86	85	83	82	84	85	86
Credito														
Dollaro, (scarto dalla parità in %)	+0,0	-0,1	-0,2	-0,1	+0,1	+0,1	+0,1	+0,0	+0,0	+0,1	+0,1	+0,0	-0,1	-4,1
Azioni della Banca di Polonia														
Circolazione bancaria } milioni	1 383	1,416	1,360	1,369	1,357	1,360	1,344	1,369	1,289	1,325	1,288	77,4	76,1	74,6
Bigl. di banca } di zl.	1 131	1,148	1,103	1,105	1,089	1,082	1,058	1,063	997	1,003	979	1,311	1,340	1,354
Banca di Polonia														
Valute ed oro mil. di zl.	765	732	711	643	625	624	627	633	642	639	615	597	587	558
Sconto	642	633	638	671	682	658	623	603	574	586	549	547	597	625
Tasso d'interesse	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0
Banche per azioni														
Sconto	538	531	515	516	506	502	498	490	416	408	406	404	395	.
Depositi } a termine	254	247	242	233	232	229	231	233	247	246	234	234	228	.
Depositi } a vista	451	428	414	400	411	425	418	420	406	400	402	399	393	.
Tasso d'interesse	10,9	10,9	10,9	10,9	10,9	10,9	10,9	10,9	9,5	9,5	9,4	9,4	9,4	.
Cassa postale di Risparmio														
Depositi, milioni di zl.	370	378	383	386	395	397	401	407	415	445	445	439	435	443
Protesti cambiari	87	77	73	64	66	58	61	80	54	54	54	38	40	.
Fallimenti	50	59	44	48	45	28	30	28	32	33	33	35	32	.

INDUSTRIA E COMMERCIO

L'ESPORTAZIONE DEL CARBON FOSSILE IN APRILE 1933.

(Wywóz węgla kamiennego w kwietniu 1933)

si presentava, secondo i dati provvisori, come appresso (in migliaia di tonnellate):

Paesi	Febbraio			Marzo 1933	Aprile 1933	Aumento (—) o diminuzione (—) di fronte all'annata 1933
	1930	1931	1932			
Mercati dell'Europa Centrale	199	236	181	70	56	- 14
Austria	132	152	125	70	55	- 14
Ungheria	18	37	1	—	1	+ 1
Cecoslovacchia	49	47	54	—	—	—
Germania	—	—	1	—	—	—
Mercati scandinavi	403	472	378	326	295	- 31
Svezia	224	263	192	161	153	- 8
Norvegia	39	47	87	71	75	+ 4
Danimarca	98	121	77	86	43	- 43
Islanda	5	5	—	6	8	+ 2
Finlandia	37	36	22	2	16	" 14
Mercati baltici	73	72	34	2	9	" 7
Lettonia	64	40	27	1	8	" 7
Lituania	2	5	4	—	1	" 1
Memel	1	6	2	—	—	—
Estonia	1	7	1	1	—	- 1
Unione Repubbliche Sovietiche	5	14	—	—	—	—
Mercati dell'Europa Occidentale	61	149	108	139	106	" 33
Francia	45	106	65	67	61	" 6
Belgio	5	23	15	11	7	" 4
Irlanda	—	—	—	41	21	" 20
Olanda	—	9	14	11	8	" 3
Svizzera	11	11	14	9	9	—
Mercati dell'Europa Meridionale	46	70	87	83	64	" 19
Italia	34	58	85	76	60	" 16
Jugoslavia	6	6	1	—	—	—
Rumenia	6	6	1	1	1	" —
Grecia	—	—	—	6	3	" 3
Mercati extra-europei	3	8	11	17	9	" 8
Algeria	—	8	6	16	6	" 10
Egitto	—	—	—	—	3	" 3
Turchia	—	—	—	1	—	- 1
Brasile	3	—	—	—	—	—
Argentina	—	—	5	—	—	—
Carbone per navi	73	71	28	23	27	+ 4
Totale spedizioni all'estero	858	1.078	827	660	566	- 94
Città libera di Danzica	18	23	14	24	17	" 7
Complessivamente	876	1.101	841	684	583	- 101
Scarico nei porti di:						
Danzica	380	494	284	273	185	" 88
Gdynia	213	320	332	343	296	" 47
Totale	593	814	616	616	481	" 135

L'esportazione del carbon fossile nel mese di aprile, data la diminuzione delle giornate lavorative (24 di fronte a 27,3 in meno), segna di fronte al marzo una diminuzione di 101 mila tonn., essendo stata di 593 mila.

Tale diminuzione riportavasi alle due regioni di esportazione. Dalla regione slesiana vennero esportate 500 mila tonn., cioè 89 mila in meno e da quella di Dąbrowa 83 mila, cioè 12 mila in meno di fronte al mese precedente. L'esportazione dalla regione di Cracovia si è mantenuta al livello di marzo (355 tonn.).

Dalle quantità qui sopra vennero esportate sui mercati dell'Europa Centrale 56 mila tonn., cioè 14 mila in meno. Tale

diminuzione concerneva esclusivamente l'Austria. Non c'era nessuna esportazione del carbon polacco in Cecoslovacchia. L'esportazione sui mercati scandinavi segna una diminuzione di 31 mila tonn., essendo stata di 295 mila. Diminuirono prevalentemente le spedizioni dirette verso a Danimarca (di 43 mila tonn.) e, in minor grado, quelle destinate alla Svezia. L'esportazione verso la Norvegia, l'Islanda e la Finlanda è invece aumentata di 20 mila tonn. Le spedizioni effettuate verso i mercati dell'Europa Occidentale segnano una diminuzione di 33 mila tonn., concernente in prevalenza l'Irlanda e, in minor grado, gli altri stati del gruppo. La diminuzione dell'esportazione verso i Paesi dell'Europa Meridionale fu di 19 mila

tonn complessivamente, anzitutto quella diretta verso l'Italia. La quantità del carbone, per navi esportato segna un aumento di 4 mila tonn, essendo stata di 27 mila tonn. Sono diminuite le spedizioni sul mercato della Città Libera di Danzica, essendo state di 17 mila tonn, cioè di 7 mila in meno di fronte al mese precedente.

La partecipazione dei surriferiti mercati nell'esportazione complessiva del carbon polacco si presentava, di fronte al mese di marzo, come appresso (in %/o):

	Marzo	Aprile
Mercati dell'Europa Centrale	10,23	9,61
„ scandinavi	47,66	50,60
„ baltici	0,29	1,54
„ dell'Europa Occidentale	20,32	18,18
„ „ Meridionale	12,14	10,98
„ extra-europei	2,49	1,54
Carbone per navi	3,36	4,63
Città Libera di Danzica	3,51	2,92
Totale	100,00	100,00

La media giornaliera delle spedizioni del carbon fossile all'estero fu — nelle 24 giornate lavorative del mese di aprile — di circa 24 mila tonnellate, segnando cioè una diminuzione di ca. mille tonn. di fronte al mese precedente. Le spedizioni dalla regione slesiana ammontavano a circa 21 mila e quelle effettuate dalla regione di Dąbrowa ammontavano a circa 3 mila tonn.

Lo scarico nei porti segnò in aprile una diminuzione di 135 mila tonn, essendo stato di 481 mila tonn. Lo scarico nel porto di Danzica fu di 185 mila, cioè di 88 mila in meno e quello nel porto di Gdynia di 296 mila, cioè di 47 mila tonn. in meno di fronte al mese di marzo.

ESPORTAZIONI ITALIANE IN POLONIA.

(Wywóz z Italji do Polski).

Le vendite italiane alla Polonia, sono ammontate lo scorso anno a 70,8 milioni di lire, mentre erano state di 97,4 milioni nel 1931, segnando pertanto una diminuzione del 27,3%.

Nel quadro della totale esportazione italiana la Polonia ha tuttavia migliorato da 0,9 a 1% la sua quota di assorbimento dei prodotti italiani tra il 1931 e il 1932.

La composizione, per gruppi principali di merci, delle vendite italiane al mercato polacco negli ultimi due anni si rileva dalla seguente tabella:

Esportaz. totale	Unità	1931	1932	1931	1932
		— quantità		— migliaia lire	
				97.410	70.772
Principali voci:					
Tabacchi greggi	q.li	28.545	36.398	32.890	31.533
Agumi	„	146.214	98.714	16.432	10.931
Seta tratta	„	1.017	615	12.081	4.972
Tessuti e altri manufatti di seta naturale (esclusi gli oggetti cuciti)	kg.	539	58.371	163	4.319
Pneumatici e camere d'aria per ruote da veicoli	q.li	1.509	2.488	2.531	3.405
Autoveicoli	n.ro	70	330	1.063	2.588
Canapa e stoppa di canapa	q.li	9.443	4.615	2.361	1.295

Le forniture di tabacchi greggi costituiscono, come si vede, la voce più importante delle esportazioni italiane in Polonia. Quantitativamente tali forniture si sono contratte del 7,5%.

Sensibilmente diminuite risultano le vendite italiane di agrumi (32% in quantità), che per importanza stanno al secondo posto.

Contrazioni notevoli si riscontrano poi per la seta tratta, per il rayon e per la canapa e stoppa di canapa; mentre un incremento assai rilevante è da segnalare per i tessuti ed altri manufatti di seta.

Aumenti notevoli si registrano anche nelle esportazioni di pneumatici e camere d'aria e di autoveicoli.

DISCIPLINA DEL TRANSITO ATTRAVERSO LA POLONIA DEGLI UTENSILI PER LA GUERRA CHIMICA.

(Regulamin przewozu przez Polskę materiałów, służących do wojny chemicznej).

Con decreto del Ministero delle Finanze, pubblicato nel „Monitor Polski" dell'8 marzo u. s. è stato stabilito quanto segue:

1. — Il transito di merci trasportate mediante ferrovia attraverso il territorio polacco è consentito in tutte le direzioni senza apposito permesso.
2. — Le merci più sotto indicate potranno essere trasportate, senza riguardo alla direzione del trasporto, attraverso il territorio della Repubblica polacca soltanto con apposito permesso delle competenti autorità:
 - 1) utensili di qualsiasi specie che riguardano la guerra chimica;
 - 2) acido picrico;
 - 3) idrocianuro;
 - 4) cloruro picrico;
 - 5) trotilite;
 - 6) iperite;
 - 7) materie esplosive di qualsiasi specie;
 - 8) armi da fuoco, armi bianche e munizioni;
 - 9) parti di cannoni (affusti, piazzuole con congegni meccanici e loro parti);
 - 10) carri da battaglia, come tanks, automobili blindate, ecc. e loro parti;
 - 11) corazze di qualsiasi spessore; torri corazzate per cannoni;
 - 12) aeroplani;
 - 13) colombi vivi;
 - 14) stupefacenti e relativi preparati.
3. — Viene esonerato fino a nuova disposizione dall'apposito permesso, fino ad ora richiesto, il transito di merci che formano monopolio di Stato in Polonia.

L'ISTITUZIONE DI UNA ZONA FRANCA A GDYNIA.

(Utworzenie strefy wolnocłowej w Gdyni).

Il decreto del Consiglio dei Ministri dell'11 marzo 1933 La zona franca doganale comprende il bacino „Ministro Kwiatkowski" nonché le rive degli Stati Uniti, Cecoslovacchia e quella nord - occidentale in costruzione, del medesimo bacino insieme ai terreni annessi alle rive anzidette, secondo l'unito piano.

L'esecuzione del presente decreto è affidata ai Ministri delle Finanze e dell'Industria e Commercio d'intesa con quello delle Comunicazioni.

Il presente decreto entra in vigore il 1 luglio 1933.

L'INDUSTRIA ZUCCHERIERA IN POLONIA.

(Przemysł Cukrowniczy w Polsce).

All'inizio della campagna zuccheriera di quest'anno si contavano in Polonia 64 fabbriche in attività (contro 67 nell'anno scorso) di cui 22 nelle regioni dell'Ovest (di Poznan soprattutto) sono le più importanti e le meglio attrezzate.

L'industria zuccheriera in Polonia si sforza di occupare il più gran numero possibile di operai adottando la giornata di sei ore con 4 turni nelle 24 ore.

AGRICOLTURA

PROVVEDIMENTI LEGISLATIVI PER FRONTEGGIARE LA CRISI AGRICOLA IN POLONIA.

(Rozporządzenia ustawowe, dotyczące zwalczania kryzysu rolnego w Polsce).

Allo scopo di combattere la crisi agricola il governo polacco ha adottato vari provvedimenti legislativi di grande importanza:

In linea generale esso ha adottato il principio della protezione dei debitori contro l'insistenza dei creditori, salvaguardando in ogni modo i diritti acquistati da questi ultimi.

Il decreto sulla prevenzione delle difficoltà di pagamento costituisce, per così dire, l'applicazione in agricoltura, dell'intervento giudiziario che di solito si ha nel campo delle imprese industriali e commerciali, in casi di insolvenza.

Un altro decreto istituisce degli uffici per gli affari di credito della piccola proprietà agricola. Gli agricoltori che non coltivano più di 50 ettari acquistano così la possibilità di determinare rapidamente l'ammontare dei loro debiti e di fissare delle condizioni di pagamento comode e delle ratizzazioni.

Un decreto, che ha per scopo di combattere l'usura soprattutto nelle campagne, autorizza il Ministro delle Finanze a regolare il tasso di interesse che possono percepire non solo gli istituti di credito, ma anche i finanziatori privati, e dispone che i tribunali, nel giudicare in applicazione di questa disposizione legislativa, non saranno tenuti ad esigere le prove prescritte dalla legge, ma potranno deliberare secondo il loro libero convincimento.

Infine il decreto circa il credito, su pegno registrato dei cereali, tende ad aumentare la sicurezza del credito aggravando le pene previste per il prelevamento illegale o la distruzione del pegno da parte del debitore.

LEGISLAZIONE DOGANALE

SOSPENSIONE DEL DAZIO SULL'ESPORTAZIONE DEL LEGNAME.

(Tymczasowe skasowanie cła od wywozu drzewa).

§ 1. La nota 1 alla posizione 228 della tariffa doganale di esportazione, di cui al § 1 del decreto del 4 gennaio 1932 sui dazi di esportazione (Dz. U. R. P. N. 4, pos. 25) assume il seguente tenore:

„Nota 1: Ontano di cui alla posizione 226 p. 2, esportato nel periodo fino a 30 novembre 1933 compreso — con il permesso del Ministero delle Finanze 1°

§ 2. Il dazio di esportazione sul legname, di cui al p. 1 a) e b) ed al punto 3 pos. 228 della tariffa doganale, nonché alla nota 3 alla medesima posizione, stabilito nel § 1 del decreto del 4 gennaio 1932 sui dazi di esportazione (Dz. U. R. P. N. 4 pos. 25) viene sospeso fino al 31 agosto 1934 compreso.

§ 3. Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione; contemporaneamente cessa di esser valido il § 1 del decreto del 9 agosto 1932 (Dz. U. R. P. N. 74, pos. 671).

RIDUZIONE DOGANALE SULLE CORDE DI BUDELLA.

(Zniżka cła na struny z kiszek).

Il decreto del 14 marzo 1933 stabilisce:

Voce della tariffa	Denominazione della merce	Dazio ridotto in 0/0 del dazio normale (autonomo)
ex 172 p. 5	Corde di budella per scopi industriali col permesso del Ministero delle Finanze	10

§ 2. — Per la merce che potrebbe usufruire di riduzioni doganali in base al presente decreto, ma che fosse stata sdoganata senza applicazione di riduzioni doganali, può essere rimborsata la differenza tra il dazio normale e quello ridotto, qualora:

a) sia stata accertata dall'ufficio doganale l'identità della merce prima della sua introduzione nel libero traffico con ciò che l'accertamento dell'identità della merce deve aver luogo previa presentazione dei campioni, nelle forme previste al § 42 del decreto 14 marzo 1930 sul procedimento doganale (Dz. U. R. P. N. 33 pos. 276),

b) la domanda per l'applicazione della riduzione doganale venga presentata entro 30 giorni dal momento della decisione definitiva sui risultati della revisione della merce determinata.

Qualora la parte chieda la riduzione doganale prima dell'introduzione della merce, ma la sdogani con dazio normale prima che sia stato emesso il permesso per lo sdoganamento a dazio ridotto, il rimborso della differenza del dazio può avvenire in base ad una nuova domanda, presentata dall'inte-

ressato entro 30 giorni dal momento del riconoscimento della riduzione doganale, unitamente alla dichiarazione doganale (quietanza doganale) ed ai documenti comprovanti l'identità della merce in conformità al presente decreto.

§ 3. — Il presente decreto entra in vigore il terzo giorno dopo la sua pubblicazione e resta valido fino al 30 giugno 1933 compreso.

RIDUZIONI DOGANALI SUL FOSFATO TRISODICO.

Il decreto del 24 marzo 1933 stabilisce:

Voce della tariffa doganale	Denominazione della merce	Dazio ridotto in 0/0 del dazio normale (autonomo)
ex 108 ex p. 10	Fosfato trisodico — con il permesso del Ministero delle Finanze	80

§ 2. — Per la merce che potrebbe usufruire di riduzioni doganali in base al presente decreto, ma che fosse stata sdoganata senza applicazione di riduzioni doganali, potrà essere rimborsata la differenza tra il dazio normale e quello ridotto, qualora:

a) sia stata accertata dall'ufficio doganale l'identità della merce prima della sua introduzione del libero traffico, con ciò che l'accertamento della merce deve aver luogo previ presentazione dei campioni, nelle forme previste al § 42 del decreto del 14 marzo 1930 sul procedimento doganale (Dz. U. R. P. N. 33, pos. 276);

b) la domanda per l'applicazione della riduzione doganale venga presentata entro 30 giorni dal momento della decisione definitiva sui risultati della revisione della merce determinata.

Qualora la parte chieda la riduzione doganale prima dell'introduzione della merce, ma la sdogani con dazio normale a dazio ridotto, il rimborso della differenza del dazio può avvenire in base ad una nuova domanda, presentata dall'interessato entro 30 giorni dal momento del riconoscimento della riduzione doganale, unitamente alla dichiarazione doganale (quietanza doganale) ed ai documenti comprovanti l'identità della merce in conformità al presente decreto.

§ 3. Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione e resta valido fino a revoca.

DECRETO DEL 24 MARZO 1933 SULLA MODIFICA PARZIALE DELLA TARIFFA DOGANALE.

(Rozporządzenie z dn. 24 marca 1933 o częściowej zmianie taryfy celnej).

1. Il punto 3 della voce 15 della tariffa doganale del 26 giugno 1924 (Dz. U. R. P. N. 54, pos. 540) riceve il seguente tenore, con ciò che i dazi doganali s'intendono nella nuova unità finanziaria (Dz. U. R. P. del 1928, Nr. 26, pos. 241):

Voce della tariffa doganale	Denominazione della merce	Dazio in zloty per 100 kg.
ex 15 p. 3	Chiodi e fiori di garofano, cannella, pepe zenzero, badiana, maggiorana, foglie di lauro, erbe inglesi nonché altre specie non particolarmente denominate:	
	a) importate via terra	710.—
	b) trasportate attraverso i porti del territorio doganale polacco	510.—
	c) trasportate attraverso i porti del territorio doganale polacco, dietro permesso del Ministero delle Finanze	310.—

2. Il presente decreto entra in vigore il 27 aprile.

DECRETO DEL 4 MARZO 1933 SULLE RIDUZIONI DOGANALI.

(Rozporządzenie z dn. 4 marca 1933 o zniżkach celnych).

Le merci sotto specificate pagano il dazio ridotto, il cui ammontare in rapporto al dazio normale (autonomo) corrisponde alla percentuale indicata nella seguente tabella:

Voce della tariffa doganale	Denominazione della merce	Dazio ridotto in %/‰ del dazio normale (a autonomo)
ex 11 p. 1	Noci — con il permesso del Ministero delle Finanze	40,51
ex 55 ex p. 3a	Cuoio di Russia annerito — con il permesso del Min. d. Fin.	65,38
ex 55 ex p. 3a	Cuoio di Russia non colorato — con il permesso del Min. d. Fin.	53,85
ex 55 p. 4	Pelli per coperture soffici, di capra, capretto e montone, d'ogni concia colorate e non colorate, come: capretto (chevreaux), caprette (chevrettes); pelli scamosciate — non particolareggiate, — con il permesso del Min. d. Fin.	50
ex 55 p. 7	Pelli per guanti lucidate e scamosciate — con il permesso del Min. d. Fin.	50
ex 56 ex p. 3a	Pelli da pellicceria conciate e non tinte: di coniglio, di lepore e di gatto — con il permesso del Min. delle Fin.	60
ex 56 ex p. 4b	Pelli da pellicceria conciate e tinte: di coniglio, di lepore e di gatto — con il permesso del Min. d. Fin.	50
ex 88 ex p. 3a	Budella d'ogni specie con il permesso del Ministero delle Finanze	30
ex 88 ex p. 3b	Copertoni per ruote vuote — con il permesso del Ministero delle Finanze	30
ex 112 ex p. 12b	Atropina con il permesso del Min. delle Fin.	50
ex 112 p. 18	Acetanilide (antifebrina) — con il permesso del Min. delle Fin.	70
ex 112 ex p. 19	Guaiacolo, carbonati e solfo derivati del guaiacolo, sali dell'acido glicero-fosforico — con il permesso del Min. delle Fin.	70
ex 112 ex p. 20a	Acido aceto-salicilico (aspirina), salicilato di fenile (salolo) — con il permesso del Min. delle Fin.	70
ex 112 ex p. 20b	Fenacetina, albuminato di tannino, salicilato di metile — con il permesso del Min. delle Fin.	70
ex 112 ex p. 21	Pepsina e peptone — con il permesso del Min. delle Fin.	70
ex 112 p. 22	Santonina — con il permesso del Min. delle Fin.	70
ex 183 ex p. 5	Filati su rocchetti di legno, ritorti, composti di due fili o più dei numeri semplici (compreso il peso dei rocchetti); a) fino al No. 38 (della scala inglese) esclusivamente con il permesso del Min. d. Fin. b) dal No. 38 al No. 60 (della scala inglese) esclusivamente con il permesso del Min. d. Fin.	84,62 84,62 84,62
ex 183 ex p. 6a	Filati d'ogni specie, ritorti e composti di due fili o più dei numeri semplici (eccettuati quelli di cui al p. 5) fino al No. 38 (della scala inglese) esclusivamente bianchiti, mercerizzati o tinti con il permesso del Min. delle Fin.	84,62

Il presente decreto entra in vigore il terzo giorno dopo la sua pubblicazione e resta valido fino a revoca.

Contemporaneamente cessa di essere valido il decreto dei Ministri delle Finanze, dell'Industria e Commercio e dell'Agricoltura del 23 marzo 1932 sulle riduzioni doganali (Dz. U. R. P. Nr. 27 pos. 264).

RIMBORSO DEI DAZI ALL'ESPORTAZIONE DEI CEREALI E DEI PRODOTTI DI MACINAZIONE E DEL MALTO.

(Zwrot cła wywozowego na rośliny zbożowe oraz na artykuły przemiału i sład).

Il decreto del 21 marzo 1933 stabilisce quanto segue:

1. — Nel § 2 del decreto dei Ministri delle Finanze, dell'Industria e Commercio e dell'Agricoltura e della Riforma Agraria del 21 dicembre 1932 (Dz. U. R. P., No. 115, pos. 957) sulla modifica parziale del decreto del 26 settembre 1932 circa il rimborso di dazi all'esportazione dei cereali, dei prodotti di macinazione e del malto (Dz. U. R. P., No. 81, pos. 716) si cancellano le parole „il giorno 1 aprile 1933” ed al loro posto si inseriscono le parole: „il giorno 1 agosto 1933”.
2. — Nel § 3 del decreto citato nel precedente paragrafo si cancellano le parole „il giorno 31 marzo 1933” ed al loro posto si inseriscono le parole: „il giorno 31 luglio 1933”.
3. — Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione.

IL DECRETO DEL 28 DICEMBRE 1932 SUI DAZI D'ESPORTAZIONE dispone:

(Rozporządzenie z dn. 28 września 1932 w sprawie ceł wywozowych).

Denominazione della merce	Dazio per 100 kg. zloty
a) Carne di porco, salata e congelata, non lavorata, eccettuate la teste e gli intestini	100.—
b) Bacon	150.—
c) prosciutti salati	150.—
d) prodotti di carne di porco salata	150.—
Nota 1: Le merci di cui alla voce 258, esportate con i certificati del Ministero dell'Industria e Commercio	esenti
Nota 2: Le merci di cui alla voce 258, esportate nel traffico di frontiera conformemente alle prescrizioni vigenti	esenti

Il presente decreto entra in vigore il 10 gennaio 1933.

IMPORTAZIONE DI BANANE SECCHIE IN PEZZI.

(Przywóz bananów suszonych w paczkach).

Con provvedimento del Ministero delle Finanze polacco, pubblicato nel „Monitor Polski” del 19 maggio u. s., è stato stabilito che le banane secche in pezzi, destinate alla produzione di farina di banane, come pure la farina di banane stessa, dovranno essere sdoganate secondo la posizione 7 della voce 24 della tariffa doganale d'importazione polacca (dazio di zloty 78 al q.le).

TRATTAMENTO DOGANALE DI MANIGLIE E TARGHE.

In virtù di un recente provvedimento del Ministero delle Finanze targhe e maniglie e le targhe di metalli comuni di ogni specie e delle loro leghe, importati insieme con le serrature, ma non uniti con quest'ultime, dovranno essere sdoganate separatamente delle serrature, quali lavori di metallo e a seconda del grado della loro lavorazione.

Le disposizioni di cui sopra hanno validità dal 18 maggio u. s.

COMUNICAZIONI

ALI ITALIANE E POLACCHE.

(Skrzydła italskie i polskie).

IL RECORD MONDIALE DI VELOCITÀ CONQUISTATO DALL'ITALIA — 24 APPARECCHI DA ROMA AL NORD - AMERICA — IL SUPERBO VOLO/DI SKARZYŃSKI.

L'11 aprile a Desenzano, sede della Scuola di Alta Velocità, il valoroso pilota italiano, maresciallo Agello, sull'apparecchio idro-corsa Macchi Castoldi — Fiat, „A.S.6.” ha battuto il record mondiale di velocità, volando ad una media di 682 chilometri all'ora. In questo ultimo decennio l'Italia ha espugnato ancora una volta l'ambito record. Nel 1922, l'Italia aveva il primato con 280.155, nel '24 passava all'America con 302.684, nel '25 all'Inghilterra con 395.439. Negli anni 1926 — 27 — 28 è l'Italia che vince e detiene il record mondiale di velocità stabilendo le seguenti medie: 416.618 — 479.290 — 512.776. Nel 1929 passa all'Inghilterra con 541.100 nello stesso anno essa migliora il tempo, portandosi a 575.700, nel '31 gli stessi piloti si portano alla fantastica velocità di 665.300 km. all'ora. Nell'aprile di quest'anno spetta al cuore saldo, a motore potente, alla seria preparazione di un italiano di riconquistare sulle vie del cielo il record mondiale di velocità con 682.403 km. all'ora.

* * *

L'anno XI, avrà la sua grande impresa aeronautica. Detta impresa è stata annunciata alla Camera dei Deputati a Roma, dallo stesso Ministro dell'Aria, on. Italo Balbo, il quale comanderà i ventiquattro apparecchi che dovranno portarsi nel Nord - America. La prima impresa di questo genere è stata compiuta dalle ali italiane, con l'eroica crociera Roma - Rio de Janeiro. La meticolosa seria preparazione, fa credere, che come la prima, anche la crociera Roma - Nord America, avrà l'identico augurabile successo.

* * *

Per merito del capitano dell'aviazione polacca Skarżyński, la Polonia ha scritto una nuova bellissima pagina, sul libro delle audaci imprese aeronautiche. Il cap. Skarżyński con

un balzo audace si è portato, solo con il suo apparecchio, da Dakar a Maceio (Brasile) compiendo la distanza di 3.630 km. Le perfetta regolarità della trasvolata, dimostra che sia per motori, sia per piloti, l'aviazione polacca, si trova sempre ad un primissimo posto, e che il suo gagliardetto innalzato dai valorosi indimenticabili Zwirko e Wigura, è bene difeso dai compagni dell'Armata del cielo.

COMUNICAZIONI AEREE VARSAVIA — ROMA.

(Komunikacja powietrzna między Warszawą a Rzymem).

A partire dal 1. maggio c. a. gli apparecchi delle Linee Aeronautiche Polacche „LOT” partenti da Varsavia ciascun lunedì, mercoledì e venerdì alle ore 6.50 del mattino avranno a Vienna comunicazione diretta con apparecchi appartenenti a imprese austriache e italiane, partenti a Venezia e a Roma. Anche gli apparecchi in partenza da Roma ciascun lunedì, mercoledì e venerdì alle ore 7 del mattino, comunicheranno direttamente a Vienna con quelli della „LOT” in partenza per Cracovia (Katowice) e Varsavia. Una tale comunicazione diretta darà la possibilità di effettuare in un solo giorno il trasporto dei passeggeri, delle spedizioni postali e merci da Varsavia a Roma e viceversa.

FIERE ED ESPOSIZIONI

FIERA DI LEOPOLI.

(Targi Lwowskie).

Dal 3 al 18 giugno c. a. avrà luogo a Leopoli (Polonia) la XIII Fiera Orientale, „Targi Wschodnie”, sotto gli auspici della Camera dell'Industria e Commercio di Leopoli.

Per informazioni riguardanti la detta Fiera, gli eventuali interessati potranno rivolgersi alla Camera d'Industria e Commercio a Leopoli „Izba Przemysłowo - Handlowa” a Lwów, ulica Akademicka (Polonia).

CREDITO E FINANZE

SITUAZIONE DELLA BANCA DI POLONIA.

Specifica	M i g l i a i a d i z l o t y						
	31.XII 1930	XII 1931	XII 1932	31.I 1933	28.II 1933	31.III 1933	28.IV 1933
Oro	562 244	600 391	502 171	512 066	513 416	490 661	490 876
Argento	484 848	486 522	289 580	290 385	291 700		
Valute, divise e altri crediti esteri:	77 396	113 869	212 591	221 681	221 716	96 764	67 217
a) compresi nella copertura							
b) non compresi nella copertura	288 417	87 995	48 483	26 697	18 833	48 099	48 421
Monete d'argento e divisionali	124 268	125 446	88 198	76 365	65 095	597 290	624 842
Portafoglio di sconto	12 160	37 030	40 736	45 396	47 791	—	30 000
Anticipazioni su titoli	672 047	670 343	585 535	548 773	546 755	103 776	107 140
Tesoro dello Stato	86 344	126 053	114 171	101 755	102 261	90 755	90 000
Biglietti in circolazione	—	20 000	90 000	90 000	90 000	1 018 802	1 021 023
Obbligazioni pagabili immediatamente	1 328 198	1 218 263	1 002 776	978 974	999 001	138 656	171 524
di cui	210 322	213 223	220 465	184 649	151 918	9 288	33 149
a) conti di giro delle Casse dello Stato							
b) altri conti di giro	26 643	5 609	12 210	26 133	12 338	120 137	122 656
c) conto dei fondi statali di credito	162 415	190 539	196 348	140 285	119 759		
Conti speciali del Tesoro dello Stato	55,29	48,09	45,02	46,30	46,25	46,81	44,93
Copertura % statutaria							

PRESTITI ACCORDATI ALLA POLONIA DALL'ESTERO

e quotati alle Borse mondiali.

Denominazione del prestito	Borsa di	1932					1933		
		III	m e n s i l e			III	II	III	
		Corsi in percentuali del valore nominale							
Prestiti dello Stato									
Il prestito Dillon 1925 al 8% del 1925	N. York	60,2	58,3	61,9	66,2	64,7			
Il prestito di stabilizzazione al 7% del 1927	N. York	56,9	52,7	54,8	56,3	55,2			
	Londra	73,6	78,3	79,5	83,0	79,2			
	Zurigo	56,9	54,2	56,0	56,0	56,1			
	Parigi	76,8							
	Varsavia	58,6	54,2	56,0	57,6	56,5			
Il prestito in dollari al 6% del 1920	N. York	57,8	53,5	56,0	57,3	55,9			
Il prestito italiano al 7% del 1924	Milano	96,4	96,1	97,3	97,1	96,6			
Prestiti di Enti Autarchici:									
Il prestito della Città di Varsavia al 7% del 1928	N. York	42,8	38,2	40,5	40,0	37,7			
Il prestito slesiano al 7% del 1928	N. York	43,3	40,8	43,3	4,39	42,0			
		Cifre d'affari in 1000 dollari del valore nominale							
Il prestito all' 8% del 1925		223	385	255	176	457			
" " 7% " 1927		552	437	249	440	452			
" " 6% " 1920	N. York	83	51	58	60	61			
" della Città di Varsavia al 7%		135	128	70	137	132			
" Slesiano al 7%		113	218	51	186	159			
a) Dati provvisori.									

KRONIKA

PRZEMYSŁ I HANDEL

ITALSKIE PRODUKTY KOLONIALNE W SŁUŻBIE KULTU PIĘKNA.

(I prodotti della colonie italiane al servizio del culto della bellezza).

Już w głębokiej starożytności Erytrea i Somalja, dziś kolonie włoskie, znane były, jako ojczyzna artykułów zbytku, jako to: ambra, mirra, kość słoniowa, szylkret, perły, korale i t. d., wytwórczość których była, rzecz można, sprawdzianem stopnia bogactwa i cywilizacji poszczególnych epok.

Obecnie produkty, które niegdyś służyły wyłącznie kultowi piękna, znalazły również zastosowanie praktyczne. Dotyczy to zwłaszcza olejku i esencji ambry, wydobywanych częściowo z roślin, częściowo zaś z wydzielin niektórych zwierząt, jak również kadzidła czyli „olibanum”. Jest ono wydobywane z soku kilku gatunków roślin, należących do grupy „boswellia”, w które obfituje suchy, wapienny grunt wybrzeży Somalji. Znajduje ono olbrzymie zastosowanie w przemyśle perfumeryjnym, a jego obrót roczny oblicza się na kilkanaście milionów lirów.

Obecnie Rząd włoski dąży do wykupywania produktów od murzynów Somalji w coraz znaczniejszych ilościach, by rynek ich jaknajściślej połączyć z rynkami we własnych kolonjach sąsiednich.

Produkcja roczna „olibanum” (kadzidła) w Erytrei wyraża się liczbą ok. 17000 centnarów podwójnych wartości ok. 500.000 lirów.

Ta sama grupa produktów obejmuje: znaną już w głębokiej starożytności, mirrę pachnącą, wydobywaną z żywicy niektórych drzew somalijskich w ilości ok. 700 centnarów podwójnych. Połowa tej produkcji zasila eksport do wszystkich krajów świata, twardy i miękki kopalnia służący do wyrobu farb, odznaczających się trwałością i odpornością na szkodliwe oddziaływanie zmian atmosferycznych oraz doskonałych imitacji bursztynu.

Z pośród tańszych, a więc szerzej rozpowszechnionych produktów zasługuje na uwagę guma arabska, wydobywana z pewnego gatunku akacji, która, przeszczepiona z Arabji, przyjęła się doskonale na gruncie wybrzeży somalijskich.

Wartość eksportu gumy arabskiej z Somalji oblicza się na ok. 300.000 lit, rocznie. Pod względem jakości guma somalijska przewyższa znacznie konkurencyjny produkt senegalski mniej wartościowy ze względu na nadmiernie suchy klimat Senegalji.

Do artykułów zbytku, w które obfitują kolonie włoskie, zaliczają się ponadto: kość słoniowa i szylkret, ten ostatni dostarczany przez żółwie, zamieszkujące w olbrzymich ilościach tamtejsze rzeki i morza. Przeciętna cena szylkretu wynosi ok. 3000 lirów za skorupę zdjętą z jednego żółwia.

Między kolonjami a macierzystą ziemią Italji odbywa się ożywiony handel masą perłową. Artykuł ów, sprowadzany z włoskich kolonij, nie tylko pokrywa całkowicie zapotrzebowanie krajowe wartości ok. 2½ milionów lirów rocznie, lecz zasila eksport wartości ok. 6 milionów lirów.

HANDEL HURTOWY WĘGLEM KAMIENNYM W ITALJI.

(Il Commercio in grosso dei carboni fossili).

Włoska produkcja węgla nie wystarcza na pokrycie zapotrzebowania krajowego, wobec czego import tego artykułu z zagranicy w bilansie handlowym Italji odgrywa b. znaczną rolę. Wyraża się on liczbą ok. 7 milionów ton, sprowadzanych na potrzeby przemysłu, reszta zaś, w nieustalanej wyso-

kości, sprowadzana jest na potrzeby Włoskich Kolei Państwowych i Marynarki Królewskiej.

Wartość importu węgla do Italji, licząc przeciętną cenę w wysokości ok. 120 lirów za tonnę plus koszty przewozu, ubezpieczenia, naładowania i wyładowania, cła i opłat państwowych, wyraża się sumą ok. miljarda lirów rocznie.

Import węgla posiada dla handlu włoskiego doniosłe znaczenie, a to z uwagi na okoliczność, że przyczynia się on do nawiązywania bliskich, bezpośrednich stosunków z najważniejszymi rynkami światowymi i bankami międzynarodowymi, ożywia obrót kapitałowy, stanowi poważne źródło dochodów dla Państwa ze względu na opłaty skarbowe i jest czynnikiem, wzmagającym ruch handlowy w portach włoskich.

Znaczenie to zostało należycie ocenione przez Konfederację Handlową, która pracuje obecnie nad rozwojem i rozszerzeniem pola działalności Federacji odpowiedniej kategorii.

ZWIĘKSZENIE SIĘ EKSPORTU OWOCÓW I WARZYW.

(L'esportazione ortofruccicola in ripresa).

Eksport owoców i warzyw, stanowiący jedną z najważniejszych pozycji bilansu handlowego Italji, zwiększył się w czasie ostatniej kampanji, w porównaniu z kampanją poprzednią, o 10, 15, 20%, a nawet w dwójnasób i w czwórnasób, zależnie od poszczególnych towarów.

Od początku kampanji do końca marca r. b. Italja eksportowała 7651 wagonów pomarańcz (w tym samym okresie kampanji poprzedniej — 3784 wagony), 1217 wagonów mandarynek (275), 2524 wagony jabłek (327), 2345 wagonów kasztanów (1774), 244 wagonów migdałów (185), 102 wagony owoców niewymienionych (13), 7217 wagonów kalafiorów (7315), 2356 wagonów cebuli (1058), 458 wagonów czosnku (358), 1392 wagony warzyw (878).

Jest to zjawisko niezmiernie pocieszające, zwłaszcza wobec systematycznego zmniejszania się w ostatnich latach eksportu wszystkich towarów we wszystkich krajach.

OPLATY LICENCYJNE OD POZWOLEŃ PRZYWOZU.

(Il diritto di licenze sui permessi d'importazione).

Minister Skarbu Jung przedłożył do zatwierdzenia Parlamentowi Król. Rozporządzenie — Ustawę z dn. 23 marca 1933, Nr. 189, nakładającą opłaty licencyjne od pozwoleń przywozu towarów pochodzących z krajów, obciążających pozwolenie przywozu artykułów włoskich analogicznymi opłatami.

W sprawozdaniu dołączonym do projektu ustawy Minister zaznacza, iż Król. Dekret — Ustawa z dn. 23 marca 1933 przewiduje możliwość nakładania specjalnych opłat na pozwolenia przywozu, odchylające się od zakazów, dotyczących towarów objętych kontyngentem, jeżeli towary te pochodzą z krajów, obciążających analogicznymi opłatami pozwolenie przywozu towarów włoskich.

WYSTAWY I TARGI

XV TARGI PADEWSKIE.

(XV Fiera di Padova).

Z pośród licznych pokazów na czerwcowych Targach Padewskich zasługuje na uwagę, m. i. wystawa materiałów do budowy wodociągów, które obudziły żywe zainteresowanie nie tylko wśród kupców tej branży, lecz również wśród inżynierów, rolników i budowniczych.

Na zorganizowanym równocześnie zjeździe techników omawiane będą najważniejsze sprawy z tej dziedziny. Ponadto wyznaczono już kilka nagród za najlepsze urządzenia iryga-

cyjne, mające zastosowanie w rolnictwie i przy robotach melioracyjnych. Ogólne zaciekawienie wzbudza m. i. konkurs na automatyczne urządzenie do podnoszenia wód oraz do zapewnienia czystej studziennej wody do picia w mniejszych ośrodkach wiejskich.

b) Wystawa nowoczesnych materiałów budowlanych; jako to: materiałów tłumiących dźwięki (do wyrobu posadzek, ścian i sufitów), metali i stopów budowlanych (zwłaszcza aluminium we wszelkich postaciach i kombinacjach), i t. p.

c) Wystawa hodowli ptactwa i królików: m. in. słynnych kur padewskich rasy „Padovana” i „Polverara”. Obejmuje ona wystawę nowoczesnych wylęgarni oraz produktów ubocznych hodowli ptaków i królików, (piór i sierści) oraz odnośnych wyrobów przemysłowych (futra królicze, fantazyjne pióra do kapeluszy, i t. p.), wreszcie wystawę środków leczniczych dla drobiu, ptaków i królików, środków dezynfekcyjnych, żywności, maszyn do segregacji i do stemplowania jaj, maszyn do skubania pierza.

d) Wystawa urządzeń domów wiejskich; połączone z konkursem, który urządza Narodowa Organizacja Rzemiosł i Drobne Przemysłu w porozumieniu z innymi organizacjami.

PIERWSZA WYSTAWA MODY ITALSKIEJ.

(Prima Mostra della Moda Italiana).

W dn. 12 kwietnia w obecności Królowej Italji została otwarta w Turynie Pierwsza Stała Wystawa Mody Narodowej.

Poseł Ferracini, prezes Wystawy wypowiedział pod adresem dziennikarzy następujące oświadczenie w sprawie jej programu:

„Niniejsza Wystawa ma nakreślony program i cel wytknięty, jakim jest: nakłonić obywateli Italji do noszenia toalet, wykonanych z materiałów italskich przez krawców italskich, według pomysłów i wzorów firm italskich. Od niedawna, dopiero kobiety nasze zrozumiały, iż tu, na miejscu, w ich ojczyźnie, kwitnie i rozwija się wspaniale przemysł włókienniczy, iż wyrabiane w Italji tkaniny wełniane, bawełniane i jedwabne nie tylko nie ustępują zagranicznym, lecz niejednokrotnie przewyższają je pod względem jakościowym, i iż odzież, wykonywana przez italskie pracownice krawieckie, odznacza się tradycyjnym wykwintnym gustem i elegancją, zdolną zaspokoić najkapryśniejsze nawet wymagania. Prawdziwym triumfem naszej wystawy będzie, jeżeli pod jej wpływem obywatelki Italji ubierać się zaczną „po italsku”.

Inicjatywa, podjęta przez Komitet Wystawy, uwieńczyła została świetnymi wynikami, których wyrazem był nadszpiewanie liczny udział firm w wystawie.

Zwracając powszechną uwagę bardzo pomysłowe i oryginalne italskie materiały wełniane. Nie mniejsze zainteresowanie zdołały obudzić eksponaty fabryk jedwabiu naturalnego, połączonych w imponującą ilościowo grupę przez Narodową Organizację Jedwabniczą, jak również wyroby, zgromadzone staraniem Faszystowskiej Federacji Samorządowej Rzemiosł, eksponaty grupy „Rayon” oraz pokazy żywych modeli.

Szczególnie doniosłe znaczenie posiadają działy mody, utworzone z myślą przewodnią uniezależnienia się od zagranicy, drogą lansowania oryginalnych manekinów, nacechowanych i w tej dziedzinie wytwornym smakiem i poczuciem artystycznym. Dział ten, oczywiście, obejmuje wyłącznie eksponaty firm, które na zaproszenie nadesłały modele i kreacje oryginalne. Będzie on jednocześnie zapoczątkowaniem handlu manekinami italskimi.

TURYSTYKA

ZNIŻKI KOLEJOWE W ROKU JUBILEUSZOWYM.

(Le riduzioni ferroviarie per l'Anno Santo).

Z okazji Roku Jubileuszowego w Rzymie, zostały przyznane pielgrzymom, udającym się tam w okresie od 25 marca 1933 r. do 2 kwietnia 1934, następujące zniżki kolejowe:

- 1) dla osób pojedynczych — 50%;
- 2) dla pielgrzymek zbiorowych, złożonych co najmniej z 25 osób — 70%.

Pielgrzymki, przybývające specjalnymi pociągami, korzystają również ze zniżki 70%, o ile zapewnią italskim Kolejom Państwowym dochód równy wartości 600 biletów III kl., obliczonych według taryfy zniżkowej. Bilety zniżkowe ważne są przez przeciąg 10 dni na przestrzeni do 200 km., przez 20 dni na przestrzeni ponad 200 km., przez 30 dni dla pielgrzymów, przybýwających z zagranicy. Ważność ich może być przedłużona na taki sam okres czasu za opłatą 2% ceny za każdy dzień prolongaty, ogółem minimalnie 10% ceny.

Komitetowi Roku Jubileuszowego przysługuje prawo pobierania od podróżnych, korzystających ze zniżek, wymienionych w p. 1) i 2), następujących opłat dodatkowych:

do 28 października b. r. — opłat w wysokości tych, jakie są pobierane od zwiedzających Wystawę Rewolucji Faszystowskiej;

po 28 października b. r. — lit. 1 na przestrzeniach do 100 km.; lit. 5 na przestrzeniach 100 — 400 km.; lit. 10 — 400 600 km.; lit. 15 na przestrzeniach powyżej 600 km.

Wymienione zniżki kolejowe przysługują również pielgrzymom, pragnącym, oprócz Rzymu zwiedzić miejscowości, w których znajdują się słynne relikwie chrześcijaństwa; do Turynu, Medjolanu, Wenecji, Florencji, Neapolu; Bari.

Podróżnym, zaopatrzonym w bilety ulgowe, ważne na przestrzeni powyżej 200 km., przysługuje prawo zatrzymania się, w drodze do Rzymu i z powrotem, w dwóch dowolnie obranych miastach lub miejscowościach.

Podróżni przybývający z zagranicy mogą zatrzymywać się we wszystkich miejscowościach, które pragną zwiedzić w Italji, za oddzielną opłatą w stosunku do odbytej dodatkowej drogi, według taryfy.

PODRÓŻE DO ITALSKICH MIEJSCOWOŚCI KĄPIELOWYCH.

(Viaggi alle stazioni termali italiane).

Na mocy powyższej ostatnio uchwały Generalna Dyrekcja Italskich Kolei Państwowych przyznała, poczynając od 16 maja b. r., zniżki kolejowe 50% podróżnym, udającym się z zagranicy do italskich miejscowości kąpielowych. Prawo do powyższych zniżek przysługuje również osobom, przybýwającym drogą morską i lądującym w portach italskich.

„PRIMAVERA FIORENTINA”.

Zniżki kolejowe na uroczystości „Primavera Fiorentina” wynosić będą, zgodnie z postanowieniem Ministra Komunikacji i (z wszystkich stacyj kolejowych italskich do Florencji):

od 20 kwietnia do 21 maja — 7%; od 21 maja do 30-go czerwca — 50%.

WYCIECZKA KATOLICKICH STUDENTÓW POLSKICH DO ITALJI.

(Comitiva di studenti cattolici polacchi in Italia).

Z okazji uroczystości inauguracji Roku Jubileuszowego przybyła do Rzymu liczna wycieczka katolickich studentów polskich, członków studenckiego stowarzyszenia „Odrodzenie”, pod kierownictwem duchownym J. E. Kardynała Augusta Hlonda, Prymasa Polski.

GROTY POSTUMJI.

(Per le Grotte di Postumia).

W celu wzmocnienia ruchu turystycznego do słynnych Grot Postumji i nadaniu odpowiedniego znaczenia liczny uroczystościom, jakie odbędą się tam w nadchodzącym sezonie, Minister Komunikacji przyznał zwiedzającym zniżki kolejowe w stosunku 30% w okresie od 1 maja do 31 lipca oraz 50% w okresie od 1 sierpnia do 30 września.

„CZERWIEC W GENUI”.

(Per il „Giugno Genovese”).

Z okazji tegorocznych uroczystości „Giugno Genovese” o niezmiernie urozmaiconym programie, Minister Komunikacji przyznał zwiedzającym zniżki kolejowe w stosunku 50% ta-

ryfy normalnej z wszystkich stacyj sieci kolei italskich do Genui, na okres 1 czerwca — 2 lipca 1933.

Bilety zniżkowe ze stacyj Ligurji zachowują ważność przez 5 dni, z wszelkich zaś innych stacyj Italji przez 10 dni.

„GIUGNO TRIESTINO“.

(Uroczystości czerwcowe w Trieście).

Osoby, przybywające na „Giugno Triestino“ (uroczystości czerwcowe) w Trieście korzystać będą w drugiej połowie maja ze zniżek kolejowych 70%.

NOWE WAGONY.

(Le nuove carrozze ferroviarie).

Z wejściem w życie letniego rozkładu jazdy na kolejach italskich, t. j. od dn. 1 maja b. r. zostały puszczone w ruch nowe wagony pociągów pospiesznych i międzynarodowych, długości 25 metrów, wagi 43 tonn. Przy ich budowie została zwrócona specjalna uwaga na rozmiar i wygodny rozkład korytarzy:

Pod względem materiałów i wykonania wagony te nie ustępują wagonom zagranicznym, a nawet przewyższają je elegancją, komfortem i estetycznym wyglądem.

UROCZYSTOŚCI, ZAWODY I ZABAWY NA LIDO POD WENECJĄ.

(I festeggiamenti al Lido di Venezia).

W pierwszej połowie lipca b. r. zorganizowany będzie na Lido konkurs gimnastyki rytmicznej oraz tańców klasycznych i artystycznych.

W dniach 3 — 9 tegoż miesiąca odbędą się Turniej Tenisowy Trojga Wenecyj oraz ósme Święto Kwiatów (iluminacje, koncerty, corso kwiatowe).

Na dzień 15 lipca zapowiadany jest tradycyjny obchód Wigilji Zbawiciela na kanale Giudecca; w drugiej połowie tego samego miesiąca rozpocznie się szereg sezonowych zawodów pływackich i „water - plane“, pokaz mód letnich, wielozmienne festyny na plaży oraz piąty Międzynarodowy Wyścig Motorówek (od 12 do 15 sierpnia). W sierpniu również rozpocznie się cykl przedstawień dramatycznych w dziedzińcu Pałacu Dożów oraz na Lido, w Forcie Czterech Fontan (Forte delle Quattro Fontane).

W dniu 20 sierpnia odbędą się regaty gondol na Murano i wybór gondol, biorących udział w Fregatach Historycznych, 26 sierpnia zaś nocny festyn na Canal Grande, z artystycznymi iluminacjami pałaców patrycjuszowskich, kościołów i mostów.

X KONGRES NORD - SUD LEKARZY OBCYCH NARODOWOŚCI.

(Il X Nord—Sud per Medici stranieri).

W dniu 14 września b. r. nastąpi otwarcie X Kongresu „Nord—Sud“ lekarzy obcych narodowości.

Zjazdy te już w poprzednich latach zdobyły tu sobie ogólne uznanie i powodzenie; stanowią one bowiem bezpośredni, niezmiernie praktyczny sposób propagandy italskich uzdrowisk wśród międzynarodowych sfer lekarskich.

Kongres rozpocznie się w Wenecji, skąd uczestnicy jego wyruszą z kolei do: Cortina d'Ampezzo, Carezza al Lago, Merano, Roncegno, Levico, Vetricolo, Molvano; Gardone; Salsomaggiore, Terme di Porretta, Montecatini, Acque Albule, Lido di Roma.

Cena udziału ryczałtowego wyniesie ok. 1500 lirów, łącznie z mieszkaniem, całodziennym utrzymaniem, podróżą i t. p.

Zjazd zakończy się w dniu 30 września w Rzymie. Kierownictwo, jak w latach poprzednich, powierzone będzie prof. Guido Ruata z Enit'u.

PRZEWODNIKI „TOURING CLUB'U“ W JĘZYKACH: ANGIELSKIM, FRANCUSKIM I NIEMIECKIM.

(Le guide del Touring in inglese, francese e tedesco).

W celu rozszerzenia zakresu turystycznej propagandy Italji, „Touring Club“ wydał, specjalnie dla cudzoziemców, „Przewodnik po Italji“ w językach francuskim, angielskim i niemieckim.

Wydanie francuskie dla podróżnych, rozporządzających dłuższym czasem i pragnącym zwiedzić Italję dokładnie, składa się z trzech tomów: 1) L'Italie du Nord, 2) L'Italie Centrale, Rome exceptée, 3) L'Italie Meridionale et les Iles“. Dla osób zaś, nie mogących poświęcić zwiedzaniu więcej, niż parę tygodni ukazał się jednocześnie przewodnik p. t. „L'Italie en un volume“.

W przewodniku niemieckim został uwzględniony analogiczny podział, natomiast przewodnik angielski składa się z dwóch tomów: „Nord Italia“ i „Sud Italia“.

Do nabycia w księgarniach: Hachette w Paryżu, Benu w Londynie, Ravenstein we Frankfurcie n/M.

CENY

Notowania średnie walut na giełdach italskich

Data	Francja	Szwajcaria	Londyn	Berlin	Nowy York	Polska
Srednio 1925	119.72	484.92	21.15	5.99	25.09	—
„ 1926	83.43	500.72	25.87	6.18	25.93	—
„ 1927	76.96	377.48	195.28	4.66	19.61	—
„ 1928	74.60	366.31	92.56	4.54	19.02	—
„ 1929	74.73	367.84	92.67	4.56	19.10	214
„ 1930	75.01	370.45	92.72	4.55	19.09	214
„ 1931	75.35	373.02	87.16	4.54	19.16	214
„ 1932	76.67	378.66	68.42	4.65	19.47	214
Marzec 1932	76.19	373.92	70.08	4.61	19.27	215
Kwiecień	76.71	377.76	73.05	4.63	19.37	215
Maj	76.69	379.76	71.416	4.64	19.39	215
Czerwiec	76.91	381.32	71.38	4.64	19.49	215
Lipiec	76.86	381.71	69.72	4.66	19.56	217
Sierpień	76.66	380.11	68.13	4.66	19.54	217
Wrzesień	76.88	376.31	67.68	4.64	19.44	217
Październik	76.63	377.02	66.53	4.65	19.57	217
Listopad	76.60	376.31	64.05	4.66	19.54	219
Grudzień	76.35	376.50	64.17	4.67	19.55	219
Styczeń 1933	76.19	376.58	65.62	4.65	19.52	219
Luty	76.57	378.48	66.86	4.67	19.53	219
Marzec	76.75	378.42	67.17	4.66	19.43	219

Parytet: 1 fr. szw. = 3.622127 lir. it., 1 złoty = 2.131442 lir. it.

1 f. szt. = 91.046542 lir. it., 1 dol. St. Zj. = 19.00019 lir. it.,

1 mk. niem. = 4.625095 lir. it.

CENY

Wskaźniki cen hurtowych
(podług notowań Prowincjonalnej Rady Gospodarczej w Medjolanie)
(podstawa 1913 = 100)

Lata i miesiące	Według rodzaju obróbki				Według rodzaju handlu			
	Surowce przemysłowe	wyroby półobrobione	wyroby gotowe	artykuły rolnicze krajowe	wyroby krajowe	artykuły przywózowe	artykuły wywózowe	wskaźnik ogólny
Liczba towarów	28	50	12	26	83	48	23	125
Srednio 1926	629.64	700.82	623.39	654.41
1927	517.15	550.58	496.88	526.67
1928	490.20	449.21	512.18	530.72	484.59	506.06	479.62	491.36
1929	464.19	449.92	513.92	508.76	475.12	491.75	452.84	480.69
1930	383.51	403.70	439.92	413.39	406.88	424.39	356.10	411.04
1931	302.25	343.50	394.69	348.11	339.52	355.49	289.36	341.57
Luty 1932	272.28	323.37	365.48	349.57	323.92	335.04	261.77	323.49
Marzec	269.90	319.60	373.00	351.62	322.87	332.65	261.37	322.14
Kwiecień	261.45	313.11	371.59	361.18	320.85	326.86	251.32	318.79
Maj	252.44	305.80	363.05	359.91	315.14	319.35	243.44	312.54
Czerwiec	242.57	301.62	353.40	345.69	306.23	312.25	233.48	304.22
Lipiec	243.39	336.48	352.32	328.78	299.90	311.55	229.71	299.93
Sierpień	252.91	296.12	351.82	322.08	298.13	314.16	233.10	300.06
Wrzesień	266.17	298.07	354.79	328.66	302.67	323.21	244.82	306.70
Październik	259.29	297.01	359.92	326.81	302.18	118.05	245.11	304.33
Listopad	251.59	296.77	361.94	327.61	302.07	311.89	243.85	301.89
Grudzień	246.86	296.36	360.76	322.97	299.92	306.87	241.09	298.95
Styczeń 1933	248.53	294.78	354.97	314.67	295.68	307.42	235.25	296.49
Luty	247.79	291.65	351.56	305.65	290.85	305.60	227.59	292.64
Marzec	246.59	289.30	341.64	289.18	283.18	304.41	216.71	287.23

Notowania ważniejszych akcji
na giełdach: w Medjolanie, Turynie, Genui, Rzymie i Tryjeście
(podług danych Centralnego Instytutu Statystycznego)

NAZWA PRZEDSIĘBIORSTWA	Kapitał (w miliard.)	Wartość nominalna (w lir.)	Ilość akcji (w miliard.)	Przeciętne kursy (w lirach)														
				Paźdz. 1931	Listopad	Grudzień	1932	Styczeń	Marzec	Kwiecień	Maj	Lipiec	Sierpień	Październik	Listopad	Grudzień	Styczeń	Luty
Banca d'Italia	240	800	300	1404	0	1391	1439	1473	1362	1621	1338	1454	1580	1512	1504	1669	1626	1558
Banca Commerciale	700	500	1400	1301	1301	1187	1110	1042	1034	1036	1031	1039	1037	1036	1036	1037	1033	1011
Credito Italiano	400	500	800	700	701	700	701	682	670	670	670	671	670	670	670	670	670	650
Ferrovie Mediterranee	90	350	258	309	313	309	327	365	288	270	253	305	348	344	327	359	351	347
Ferrovie Meridionali	189,6	500	579	699	632	616	595	626	562	489	481	531	660	644	634	723	670	683
Navigazione Generale italiana	600	500	1900	259	249	257	224	210	183	134	92	156	149	109	99	129	129	121
Cosulich	250	200	1250	68	66	63	42	39	24	16	21	29	27	27	23	21	22	21
Cotonificio Turati	32	200	160	184	174	166	208	226	172	146	148	168	182	180	182	184	178	175
Cotonificio Val d'Olonza	18	200	50	184	184	160	110	126	70	66	71	75	70	71	70	60	62	16
Cotonificio Valle Seriana	12	250	48	100	96	70	50	52	50	48	40	40	40	10	10	9	7	6 1/2
Manufattura Rossari e Vorzi	25	250	100	340	318	286	290	310	264	272	218	258	267	276	248	265	255	263
S. N. I. A. Viscosa	1000	150	6666	29	32	33	33	156	138	111	112	127	140	140	144	164	164	153
Cascami Seta	63	300	210	350	314	310	328	326	304	264	224	280	270	260	234	251	240	224
Lanificio di Gavardo	8	200	40	650	630	618	615	670	680	680	662	625	698	655	670	680	712	635
Terni (elettr. e industr.)	600,7	400	1502	307	282	252	238	215	171	150	119	155	162	132	121	173	148	132
Montecatini	500	100	5000	134	122	102	120	123	90	83	86	100	108	106	100	115	111	110
Iva	150	200	750	134	119	110	112	100	88	84	76	98	110	102	93	118	113	99
Metallurgica Italiana	60	100	600	144	145	136	140	145	139	125	115	129	142	138	126	131	129	135
Breda	100	250	400	26	26	24	24	28	29	25	14	18	19	18	18	28	27	26
Fiat	400	200	2000	159	136	128	148	140	124	109	124	147	181	184	180	206	194	185
Edison	712,5	375	1900	513	452	430					306	437	463	459	468	513	513	529
Italiana Industria Zucchero indigeno	40	200	200	622	636	631	647	739	655	637	654	722	849	942	938	918	877	852
Ligure-Lombarda Raffineria Zuccheri	75	200	375	667	643	642	730	831	683	387	430	471	575	537	604	612	611	337
Eridania	45	150	300	245	246	242	272	246	246	223	218	249	273	289	276	275	271	267
Romana Beni Stabili	80	200	400	493	503	540	580	593	191	193	193	196	200	121	190	205	192	192

KREDYT I FINANSE

**Banki emisyjne (od 1. VII 1926 Banca d'Italia)
w milionach lirów**

Koniec roku lub miesiąca	Obieg banknotów	Wskaźnik 31.XII.28-100	P o k r y c i e			Stosunek procentowy pokrycia do obiegu	Portfel weksli krajowych	Pożyczki	Rachunek otwarty	Wkłady na rach. otw. oproc.
			Złoto	Waluty	Ogółem					
1928	17 295.4	100.0	5 051.9	6 018.9	11 070.8	64.0	3 720.3	1 761.9	716.1	1 525.2
1929	16 774.3	97.0	5 190.1	5 151.2	10 341.3	61.6	4 318.7	1 802.2	602.8	1 082.1
1930	15 680.5	90.7	5 296.8	4 327.5	9 624.3	61.4	3 946.0	1 661.7	700.8	1 420.4
1931	14 294.8	82.7	5 626.3	2 170.2	7 796.5	54.5	4 598.1	1 066.6	444.7	1 325.6
1932 marzec	13 871.6	80.2	5 627.9	1 533.6	7 161.5	51.6	4 618.0	1 020.0	376.4	1 026.5
„ kwiecień	13 374.9	77.3	5 630.2	1 483.5	7 113.7	53.2	4 753.8	1 090.7	375.2	997.9
„ maj	13 136.8	76.0	5 650.2	1 436.1	7 086.3	53.9	5 468.0	1 351.3	354.8	916.8
„ czerwiec	13 034.8	75.4	5 663.8	1 419.7	7 083.5	54.3	4 866.3	1 531.4	410.6	978.1
„ lipiec	13 492.4	78.0	5 700.4	1 390.3	7 090.7	52.6	4 818.7	818.9	395.6	1 008.9
„ sierpień	13 382.1	77.4	5 750.1	1 393.4	7 143.5	53.4	4 701.5	1 207.0	365.8	979.5
„ wrzesień	13 813.9	79.9	5 789.4	1 399.8	7 189.2	52.0	4 804.9	1 223.2	510.9	763.3
„ październik	13 794.8	79.8	5 810.8	1 405.0	7 215.8	52.3	4 953.3	1 509.7	421.2	674.5
„ listopad	13 563.9	78.4	5 825.7	1 351.7	7 177.4	52.9	4 960.8	1 117.4	376.7	674.1
„ grudzień	13 672.0	79.0	5 839.5	1 304.5	7 144.0	52.3	5 249.6	1 289.6	545.7	776.7
1933 styczeń	13 432.5	77.7	5 856.7	1 306.0	7 162.7	53.3	5 033.9	525.6	384.5	1 219.3
„ luty	13 047.5	75.4	6 174.5	962.2	7 130.7	54.7	4 999.5	892.2	370.5	907.9
„ marzec	13 117.3	75.8	6 290.7	801.9	7 092.6	54.1	4 959.3	748.3	371.1	831.4

KRONIKA KULTURALNA

(RASSEGNA CULTURALE).

**IL VII CONGRESSO INTERNAZIONALE
STORICO A VARSAVIA.**

(Międzynarodowy Kongres Historyków w Warszawie).

Dal 21 luglio al agosto avrà luogo a Varsavia il VII Congresso Internazionale storico convocato dal Comitato Internazionale delle scienze storiche ed organizzato, dalla Società Polacca di Storia.

Il Congresso si annunzia come una delle più importanti manifestazioni scientifiche degli ultimi tempi.

Oltre 400 comunicazioni e relazioni sono state registrate e fra i partecipanti troviamo degli scienziati di fama mondiale come Nicola Jorga, già primo ministro romeno, Pietro Fedele, già ministro di Pubblica Istruzione in Italia, Gioacchino Volpe, segretario generale dell'Accademia d'Italia, B. Homan, già ministro di Pubblica Istruzione d'Ungheria, Krofta, sottosegretario agli Affari Esteri della Cecoslovacchia ecc.

Il Congresso iniziandosi a Varsavia sarà chiuso a Cracovia ed i congressisti parteciperanno ad una serie di escursioni a carattere turistico (Zakopane con le montagne di Tatra, la regione petrolifera di Borysław e Leopoli, a foresta di Białowieża e Wilno ed infine Gdynia ed il litorale polacco).

UCZCZENIE MIKOŁAJA KOPERNIKA.

(L'esaltazione di Nicolao Copernico).

Zaledwie przekroczywszy próg nowotwartego Muzeum Astronomicznego w Rzymie, napotykamy grupę rzeźbionych wizerunków genialnego astronoma polskiego, pamięć którego została tam należycie uczczona. W pierwszej sali mieści się część zbiorów, ofiarowanych w 1886 r. przez polskiego archi-

tekta Wolskiego uczonemu Tacchini, którego wizerunek znajduje się obok. Dalej nieco — brązowa reprodukcja pomnika Kopernika w Warszawie.

Po bokach wielkiej sali znajdują się dwie barwne podobizny Kopernika stanowiące jakgdyby zapowiedź jego apoteozy w dalszej sali, gdzie, oprócz licznych medali brązowych z wizerunkiem wielkiego astronoma, znajduje się wspinały obraz Aleksandra Lessera „Śmierć Kopernika”, przedstawiający chwilę, w której wielki astronom polski otrzymuje na łożu śmierci oddawna oczekiwaną i upragnioną wiadomość o uznaniu jego dzieła: „De revolutionibus orbium celestium”.

**UŁATWIENIA DLA SŁUCHACZY
UNIwersytetu DLA CUDZOZIEMCÓW
W PERUGJI.**

(Facilitazioni per gli iscritti alla Università per Stranieri di Perugia).

Słuchacze zapisani na Kursy Król. Uniwersytetu dla Cudzoziemców w Perugji korzystać będą w sezonie akademickim 1 lipca — 30 września b. r., ze znacznych zniżek kolejowych i pobytowych.

Przysługiwać im będzie prawo bezpłatnej wizy paszportowej oraz zniżka 30% taryfy normalnej na 6 podróży w jedną stronę w czasie trwania kursów, jak również w miesiącu poprzedzającym ich otwarcie i następującym po ich zamknięciu. Ponadto będą mogli korzystać ze zniżki 30% udzielanej przez Itańską Spółkę Komunikacji Samochodowej (Società Italiana Trasporti Automobilistici S. I. T. A.) w Turynie na linjach: Perugia — Asyż — Siena — Florencja oraz Perugia — Orvieto — Viterbo — Rzym i z powrotem.

ZAPOTRZEBOWANIA, OFERTY, PRZEDSTAWICIELSTWA.

794 a. **Masę do walców mosiężnych dla maszyn fotograficznych** pragnie sprowadzać do Polski firma italska i poszukuje przedstawicieli.

795 a. **Proch strzelniczy** pragnie przywozić do Polski firma w Genui i poszukuje przedstawiciela.

796 a. **Czosnek wenecki** pragnie przywozić do Polski firma z Rovigo i nawiąże kontakt z zainteresowanymi importerami.

797 a. **Owoce południowe** pragnie przywozić do Polski italska firma w Messynie i nawiąże w tym celu kontakt z zainteresowanymi importerami.

798 a. **Jarzyny, rośliny zbożowe, grzyby suszone** pragnie sprowadzać do Polski firma w Messynie (Sycylja) i nawiąże w tym celu kontakt z zainteresowanymi eksporterami polskimi.

799 a. **Lakiery i emalje, kwas borny, boraks, fuzje, naboje strzelnicze, puszki blaszane do mleka skondensowanego** pragnie przywozić do Polski firma italska i poszukuje przedstawicieli.

800 a. **Preparat w płynie do rozpuszczania molekułów benzyny** pragnie sprowadzać do Polski firma w Medjolanie i poszukuje przedstawicieli.

801 a. **Olíwe stołową, makarony, owoce południowe** pragnie przywozić do Polski firma w Wenecji i poszukuje przedstawicieli.

802 a. **Drzewo, węgiel, tkaniny** pragnie sprowadzać do Polski firma w Wenecji i nawiąże w tym celu kontakt z zainteresowanymi eksporterami.

803 a. **Ryż** pragnie sprowadzać do Polski firma w Vercelli i poszukuje przedstawicieli.

804 a. **Vermut** pragnie sprowadzać do Polski firma w Turynie i poszukuje przedstawicieli.

805 a. **Artystyczne wyroby skórzane** pragnie sprowadzać do Polski firma w Medjolanie i poszukuje przedstawicieli.

806 a. **Piły do przepiłowywania metali** pragnie przywozić do Polski firma w Pawji i poszukuje przedstawicieli.

807 a. **Włosie roślinne** pragnie sprowadzać do Polski firma w Casablanca (Marokko) i nawiąże w tym celu kontakt z zainteresowanymi firmami polskimi.

808 a. **Przyrządy do wykonywania odbitek fotograficznych** pragnie sprowadzać do Polski firma w Trieście i poszukuje przedstawicieli.

809 a. **Kapelusze męskie słómkowe i cloches słómkowe do kapeluszy damskich** pragnie przywozić do Polski firma w Signa (pod Florencją) i poszukuje przedstawicieli.

810 a. **Olejki pomarańczowe, cytrynowe i bergamotowe** pragnie sprowadzać do Polski firma italska i poszukuje przedstawicieli.

811 a. **Mąkę żytnią** pragnie sprowadzać do Polski firma w Genui i nawiąże w tym celu kontakt z zainteresowanymi eksporterami.

DOMANDE E OFFERTE DI MERCI E RAPPRESENTANZE.

369 b. **Terementina e pagliá di legno.** Ditta di Białystok desidera allacciare rapporti con Case italiane importatrici.

370 b. **Smalto per tegole da stufa.** Ditta di Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane importatrici.

371 b. **Stacci di crino e crini per violino.** Ditta di Biłgoraj desidera allacciare rapporti con Case italiane importatrici.

372 b. **Ferro smaltato in fogli, articoli casalinghi di ferro smaltato, rotaie e materiale ferroviario e tranviario di ferro e di acciaio.** Ditta di Var-

savia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici di tali articoli.

373 b. **Cascami e stracci di lana.** Ditta di Białystok desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

374 b. **Seta naturale, organizin, tussor e schappè.** Ditta di Łódź desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

375 b. **Articoli cosmetici e di profumeria.** Ditta di Wilno desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

376 b. Olii essenziali di fiori e di agrumi. Ditta di Leopoli desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

377 b. Generatori a gas per motori automobilistici. Ditta di Leopoli desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

378 b. Garza per fascie chirurgiche, articoli dentitistici, termometri medicinali, colori di anilina ed altri. Ditta di Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

379 b. Molle per cinti erniari. Ditta di Wilno desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

380 b. Zolfo, celluloidi, borace, acido bórico, polpa di frutta e di agrumi. Ditta di Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

381 b. Abrasivi (smeriglio, carbosilicio, carborundum artificiale), zolfo, terra di silicio, tripoli giallo, tela smerigliata. Ditta di Prusków presso Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

382 b. Olii essenziali di agrumi. Ditta di Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

383 b. Piriti per la fabbricazione dell'acido solforico. Ditta di Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

384 b. Prodotti ed articoli tecnici per zuccherifici, officine meccaniche, fonderie, miniere, birrerie, ecc. Ditta di Varsavia desidera allacciare rapporti con Case italiane esportatrici.

LISTA CZŁONKÓW IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ W WARSZAWIE

ELENCO DEI SOCI DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO-ITALIANA A VARSAVIA

a). Członkowie z siedzibą w Polsce.

Soci residenti in Polonia.

1. Andersen Alfred, Przedstawiciel na Polskę „Zjednoczonego Towarzystwa Okrętowego Sp. Akc. w Kopenhadze”, Warszawa, Senatorska 32.
2. Assicurazioni Generali Trieste, Soc. Anon. Ital. (Powszechna Asekuracja Włoska Spółka Akcyjna w Tryjeście), Warszawa, Jasna 19.
3. Bank Handlowy w Warszawie, Warszawa, Traugutta 9.
4. Bank Powszechny Związkowy w Polsce, Spółka Akcyjna (Unione Generale Bancaria, Società Anonima). Warszawa, Zgoda 11.
5. Bank Gospodarstwa Krajowego, Warszawa, Al. Jerozolimska 1.
6. Benesz Fryderyk, Inż. Dyrektor Naczelny T-wa Ub. „Piaś”, Dyrektor T-wa Riunione Adriatica di Sicurtà (Ing. Direttore Generale della Compagnia di Assicurazioni „Piaś”, Direttore della Riunione Adriatica di Sicurtà), Warszawa, Moniuszki 10.
7. Benis Antoni, Dr. (Bank Handlowy w Warszawie), Warszawa, Traugutta 9.
8. Bocciolone Stanislao, Dr., Dyrektor „Navigazione Italiana”, Warszawa, Daniłowiczowska 18, m 18.
9. „Bos” Sp. z ogr. odp. Dom Komisowy dla Sprzedaży Bydła i Nierogaczny (Casa Commerciale per la Vendita di Bestiame cornuto e di Suini, S. A. g. 1.), Kraków, Gertrudy 8.
10. Brünner Joachim, Warszawa, Bielańska 15/17.
11. Callon Robert, Dyrektor Śląskich Kopalń i Cynkowni (Direttore delle Miniere e Fonderie di zinco Slesiane), Katowice.
12. Callerio G. & G. Pastificio Italiano (Włoska Fabryka Makaronów), Warszawa, Czerniakowska 184.
13. Centralna Targowica w Mysłowicach (Mercato Centrale di Mysłowice) Mysłowice.
14. Corò Giorgio, Ing. Warszawa, Żórawia 49 m. 10.
15. Cosulich Line, Tow. Okrętowe, Warszawa, Świętokrzyska 25.
16. Dangel Baron Józef, Warszawa, Marszałkowska 25.
17. Deutsch Robert, Dr. Warszawa, Moniuszki 10. (Riunione Adriatica di Sicurtà).
18. Felde Leone, Dott. Warszawa, Jasna 19 (Assicurazioni Generali - Trieste).
19. Firnej Gabriele, Dott. Warszawa, Moniuszki 10 (Riunione Adriatica di Sicurtà).
20. Freider Józef, Warszawa, Królewska 35.
21. Frydman Marcei, Dyrektor T-wa Riunione Adriatica di Sicurtà, Warszawa, Moniuszki 10.
22. Gamper K. i S-ka, Tow. Handl. (Przedstawicielstwo f-my Soc. An. Ital. „Pirelli” Milano). Warszawa, Mazowiecka 9.
23. Gagliardini Luigi, Warszawa, Warecka 5.
24. Gaiso Del Eugenio, Rappresentante delle ditte italiane (przedstawiciel firm italskich), Warszawa, Marszałkowska 132.
25. Ginsberg Tadeusz, W. Dyrektor Banku Handlowego w Warszawie, Warszawa Al. Ujazdowska 9a m. 42.
26. Glocer Teofil, Warszawa, Senatorska 28.
27. Golde Feliks, Inż. Dyrektor Zjednoczonych Hut „Królewska i Laura” (Direttore delle Fonderie Riunite „Królewska e Laura”), Katowice, ul. Wita Stwosza 5.
28. Górnośląskie Zjednoczone Huty „Królewska i Laura” (Fonderie Altoslesiane Riunite „Królewska e Laura”), Katowice, Konckiego 1/3.

29. Haase Jerzy, Nacz. Dyr. Zjedn. Hut „Królewska i Laura“ (Direttore Generale delle Fonderie Riunite „Królewska e Laura“), Katowice, Konckiego 1/3.
30. Huta Pokoju, Spółka Akcyjna (Fonderia „Pokój“, Soc. An.), Nowy Bytom.
31. „Italia“ Zjedn. Tow. Okrętowe (Navigazione Generale), Warszawa, Świętokrzyska 25.
32. Janasz Aleksander i Synowie, Warszawa, Kopernika 23.
33. Jaworski Stanisław, Inż. Warszawa, Złota 30 m. 6 (Eksport Wosku ziemnego).
34. Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa, Katowice, Huta Bismarka w Wielkich Hajdukach.
35. Kielski Alfred, Dr. Adwokat (Avvocato), Warszawa, Chmielna 15.
36. Kuratowski Roman, Dr. Adwokat (Avvocato), Warszawa, Trębacka 10.
37. Kwiatkowski Włodzimierz, Adwokat (Avvocato), Warszawa, Lwowska 5.
38. „Lignoza“ Spółka Akcyjna, Katowice, ul. Dworcowa 13.
39. Liss Samuel, Towary Kolonjalne i Owoce Południowe (Articoli alimentari ed agrumi), Łódź, ul. Pomorska 5.
40. Lloyd Triestino, Tow. Okrętowe, Warszawa, Świętokrzyska 25.
41. Louriè Bracia, Fabryka Dykt Klejonych (Fabbrica di legno compensato), Pińsk.
43. Meyer Jerzy, Warszawa, ul. Traugutta 2.
44. Müller Fryderyk Inż. (Ing.), Warszawa, ul. Złota 35.
45. Olszewicz Wacław, Dr., Katowice, Konckiego 1/3.
46. Orbach (Aron, Kupiec (Negoziante), Warszawa, Piękna 29.
47. Państwowy Bank Rolny, Warszawa, Nowogrodzka 50.
48. „Polski Fiat“, Sp. Akc. Samochodów (Soc. An. Automobili), Warszawa, Sapieżyńska 6.
49. Polski Przemysł Wódczany, Sp. Akc. (Industria Polacca di Acquavite, Soc. An.), Warszawa, Dobra 48/50.
50. Polskie Kopalnie Skarbowe na G. Śląsku, Sp. Dzierż. Królewska Huta (Société Fermière des Mines Eiscales de l'Etat Polonais en Haute Silésie) Królewska, Huta G. Śląsk, Rynek 9/15.
51. De Porayski Stefan, Dyrektor „Cosulich Line“ (Direttore della „Cosulich Line“), Warszawa, Świętokrzyska 25.
52. Powszechny Bank Kredytowy, Warszawa, Moniuszki 10.
53. Przybylski Zygmunt, Dr. Dyrektor Górnośląskiego Związku Przemysłowców Górniczo-Hutniczych (Direttore dell'Unione Altoslesiana degli Industriali delle Miniere e Fonderie), Katowice, Matejki 5.
54. Soc. An. „Puricelli“ Strade e Cave (Towarzystwo Akcyjne Dróg i Kamieniołomów) Warszawa, Al. Róż 6.
55. Purini Romeo, Dyrektor Towarzystwa Riunione Adriatica di Sicurtà (Direttore della Riunione Adriatica di Sicurtà), Warszawa, Moniuszki 10.
56. Radziwiłł Książę Franciszek, Warszawa, Kredytowa 2/4.
57. Riunione Adriatica di Sicurtà (Adriatyckie Towarzystwo Ubezpieczeń w Tryjeście), Warszawa, Moniuszki 10.
58. „Robur“, Związek Kopalń Górnośląskich, Spółka z ograniczoną poręką, Katowice, Powstańców 49.
59. Rosetti Ugo, Warszawa, Jasna 19 (Assicurazioni Generali Trieste).
60. Rościszewski Karol Dr. Konsul Generalny R.P., Warszawa, Górnośląska 18 m. 26.
61. Sandomiersko - Wielkopolska Hodowla Nasion, Sp. Akc. w Antoninach (Wielkop.) Società di Semicultura, Soc. An. di Antoniny (Polonia Maggiore).
62. Sambri Renato, Inż. Dyrektor Powszechnej Asekuracji w Tryjeście (Direttore della Compagnia Assicurazioni Generali — Trieste), Warszawa, Jasna 19.
63. Scherff Robert, Gen. Dyrektor Huty Bismarka (Direttore Generale della Fonderia „Bismark“), Wielkie Hajduki, Huta Bismarka.
64. Silbergleit Bracia, Skład Owoców Świeżych i Suszonych (Negozio di frutta secca e fresca), Warszawa, Przechodnia 8.

65. Sostero Licurgo, Warszawa, Nowy Świat 23/25.
66. Szymański Mieczysław, Adwokat (Avvocato), Warszawa, Sienna 33 m. 6.
67. Śląskie Kopalnie i Cynkownie (Miniere Slesiane e Stabilimenti di Zinco, Soc. An.), Spółka Akcyjna, Katowice.
68. Troszczyński Roman, Dyr. Katowice, Powstańców 5.
69. Wellisz Leopold, Warszawa, Piękna 4.
70. Wiener Wiktor, Dyrektor Powszechnej Asekuracji w Tryjeście (Direttore della Compagnia Assicurazioni Generali — Trieste), Warszawa, Jasna 19.
71. Wolny Konstanty, Dr. Adwokat, Marszałek Sejmu (Avvocato, Maresciallo della Dieta Slesiana), Katowice, Rynek 5.
72. Zanchi Ettore, Inż. Dyrektor Sp. Akc. „Puricelli” (Ing. Direttore della Società Anonima „Puricelli”), Warszawa, Al. Róż 6.
73. Zarębski Mieczysław, Dyr. Kop. T-wa „Solvay” (Direttore delle Miniere „Solvay”) Grodziec.

**b). Członkowie z siedzibą zagranicą.
Soci residenti all'Estero.**

1. Acutis Giuseppe, Avv. Comm. Presidente dell'Associazione Nazionale Fascista fra Industriali dell'Automobile, Torino (103) Via Guicciardini 3.
2. Azienda Scambi Commerciali Soc. An., Milano (103), Via S. Paolo 13.
3. Banca Commerciale Italiana, Milano.
4. Banca d'Italia, Roma.
5. Banco di Roma, Roma.
6. Banfi Bernardo & Lorenzo, Milano, Via Brera 9.
7. Carlassare Ferruccio, Milano, Piazzale Dateo, 4.
8. Chiozza L. & Co. Industriale e Immobiliare Triestina, Trieste, Casella Postale N. 556.
9. Confederazione Nazionale Fascista degli Agricoltori, Roma, Via Vittorio Veneto, Palazzo Margherita.
10. Confederazione Nazionale Fascista del Commercio, Roma, Piazza Sidney Sonnino 2, Cas. Post. 1125.
11. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Bergamo.
12. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Como.
13. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Firenze.
14. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Genova.
15. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Mantova.
16. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Milano.
17. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Modena.
18. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Napoli.
19. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Pisa.
20. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Reggio Emilia.
21. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Roma.
22. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Torino.
23. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Trieste.
24. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Varese.
25. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Vicenza.
26. Danzas & Co. Trasporti Internazionali (Trasporti Międzynarodowe) Chiasso (Svizzera).
27. Errera Girolamo, Dott. Medico - Chirurgo, Pantelleria.
28. Federazione Fascista Autonoma delle Comunità Artigiane d'Italia, Roma, Piazza Venezia 11.
29. Federazione Italiana dei Consorzi Agrari, Piacenza, Via Solferino 36/38.
30. Fiera del Levante, Bari.
31. Fiera di Padova, Padova.
32. Gajardoni Lucillo, Manifattura Nazionale d'Armi da Scherma, S. Martino buon Albergo (Verona).
33. Krebs Ignazio, Trieste, Cas. Post. 524.
34. Manzillo Salvatore di Francesco, Torre Annunziata.
35. „Montecatini”, Società Generale per l'Industria Mineraria ed Agricola, Milano, Via Principe Umberto, 18.
36. Monti & Martini, Soc. An. Fabbriche Riunite Materiale Dielettrico, Milano, Via Comelico 41.
37. Rossi Ferruccio, Ing., Pescara - Riviera.
38. Società Boracifera di Larderello, Firenze, Via della Scala 58-a.
39. Società Italiana Ernesto Breda per Costruzioni Meccaniche, Milano, Via Bordoni 9.
40. Stabilimenti di Dalmine, Società Anonima, Dalmine.
41. Società Anonima Francesco Cinzano & C-ia, Torino.